

Reformationsbibeln

Fjärde Moseboken

Svenska Reformationsbibelsällskapets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

Provutgåva utgiven såsom särtryck
5 december 2020

Fjärde Moseboken

Numeri

Kapitel 1

Israels första folkräkning

HERREN talade till Mose i Sinai-ökn^{en}, i uppenbarelsetältet*, på första *dagen* i den andra månaden av det andra året, efter det att de hade lämnat Egyptens land, och sa:

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

2. Räkna antalet av Israels söners hela menighet, efter deras släkter, efter deras fädernehus, genom att räkna namnen på alla män, var person för sig, 2 Mos. 30:12. 4 Mos. 26:2.
3. alla vapenföra män i Israel, från tjugo års ålder och uppåt. Du och Aron ska räkna dem efter deras härskaror.
4. En man från varje stam ska vara med er, som är huvudman för sin släkt.
5. Och dessa *är* namnen på de män som ska bistå er: från Ruben: Elisur, Sedeurs son,
6. från Simeon: Selumiel, Surisaddajs son,
7. från Juda: Nahson, Amminadabs son,
8. från Isaskar: Netanel, Suars son,
9. från Sebulon: Eliab, Helons son,
10. från Josefs barn: från Efraim: Elisama, Ammihuds son, från Manasse: Gamliel, Pedasurs son,
11. från Benjamin: Abidan, Gideonis son,

12. från Dan: Ahieser, Ammisaddajs son,

13. från Aser: Pagi^{el}, Okrans son,

14. från Gad: Eljasaf, Deguels* son, *kallas också Reguel, se 4 Mos. 2:14.

15. från Naftali: Ahira, Enans son.

16. Dessa *var* de utvalda* i menigheten, furstar för sina fäders stammar, huvudmän för Israels ätter.

*KJV och KXII: ryktbara.

17. Och Mose och Aron tog till sig dessa män, som var nämnda vid namn,

18. och de sammankallade hela menigheten på den första *dagen* i den andra månaden, och de uppgav sin härkomst, efter sina släkter, efter deras fädernehus. De förtecknades med varje namn för sig, person för person, från tjugo års ålder och uppåt.

19. Så som HERREN hade befallt Mose, så mönstrade han dem i Sinaiöknen.

20. Ättlingarna till Rubens, Israels förstföddes, barn, förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, person för person, alla av manligt kön, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

21. De mönstrade av Rubens stam *var* 46 500.

22. Ättlingarna till Simeons barn, förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, av dem som inmönstrades, med varje namn för sig, person för person, alla av manligt

kön, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

23. De mönstrade av Simeons stam *var* 59 300.

24. Ättlingarna till Gads barn förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

25. De mönstrade av Gads stam *var* 45 650.

26. Ättlingarna till Judas barn förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

27. De mönstrade av Judas stam *var* 74 600.

28. Ättlingarna till Isaskars barn förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

29. De mönstrade av Isaskars stam *var* 54 400.

30. Ättlingarna till Sebulons barn förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

31. De mönstrade av Sebulons stam *var* 57 400.

32. Från Josefs barn: ättlingarna till Efraims barn förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

33. De mönstrade av Efraims stam *var* 40 500.

34. Ättlingarna till Manasses barn förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för

sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

35. De mönstrade av Manasses stam *var* 32 200.

36. Ättlingarna till Benjamins barn förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

37. De mönstrade av Benjamins stam *var* 35 400.

38. Ättlingarna till Dans barn förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

39. De mönstrade av Dans stam *var* 62 700.

40. Ättlingarna till Asers barn förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

41. De mönstrade av Asers stam *var* 41 500.

42. Ättlingarna till Naftalis barn förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

43. De mönstrade av Naftalis stam *var* 53 400.

44. Dessa *var* de som blev mönstrade, som Mose och Aron räknade och Israels furstar, tolv män, var och en för sitt fädernehus.

45. Så mönstrades alla av Israels barn efter sina fädernehus, alla vapenföra i Israel från tjugo års ålder och uppåt.

46. Alla som blev mönstrade *var* 603 550.

2 Mos. 12:37, 38:26.

47. Men leviternas fädernestam blev

inte mönstrad bland dem,
 48. för HERREN hade talat till Mose och sagt:
 49. Endast Levi stam ska du inte mönstra, inte heller räkna deras antal bland Israels barn.
 50. Utan du ska förordna leviterna över vittnesbördets tabernakel, och över alla dess redskap och över alla tillbehör som *hör* dit. De ska bära tabernaklet, och alla dess redskap, och de ska göra tjänst vid det. Och runt omkring tabernaklet ska de ha sitt läger.
 51. När tabernaklet ska bryta upp, ska leviterna ta ner det, och när tabernaklet ska sättas upp ska leviterna sätta upp det. Om någon obehörig* kommer nära det ska han dödas. *KXII: främmande. KJV: främling.
 52. Och Israels barn ska resa sina tält var och en i sitt läger och var och en under sin fana, efter sina häravdelningar.
 53. Men leviterna ska ha sitt läger runt omkring vittnesbördets tabernakel, för att inte vrede ska komma över Israels barns menighet. Leviterna ska ha ansvaret* för vittnesbördets tabernakel. *KXII: hålla vakt.
 54. Och Israels barn gjorde så. De gjorde i allt som HERREN hade befallt Mose.

Kapitel 2

Stammarnas lägerplatser.

HERREN talade till Mose och till Aron och sa:

2. Israels barn ska slå läger var och en under sin fana, vid sitt fädernehus fält-

tecken. De ska slå läger runt omkring uppenbarelsetältet*, på avstånd från det. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

3. Österut, mot solens uppgång ska Juda slå läger under sin fana efter sina häravdelningar. Nahson, Amminadabs son, ska vara ledare för Judas barn.

4. Hans här, de som blev mönstrade, var 74 600.

5. Bredvid honom ska Isaskars stam slå läger. Netanel, Suars son, ska vara ledare för Isaskars barn.

6. Hans här, de som blev mönstrade, var 54 400.

7. Därnäst Sebulons stam, och Eliab, Helons son, ska vara ledare för Sebulons barn.

8. Hans här, de som blev mönstrade, var 57 400.

9. Alla, som blev mönstrade i Judas läger, var 186 400 efter deras härar. De ska bryta upp först.

10. Söderut ska Ruben slå läger under sin fana efter sina häravdelningar. Elisur, Sedeurs son, ska vara ledare för Rubens barn.

11. Hans här, de som blev mönstrade, var 46 500.

12. Bredvid honom ska Simeons stam slå läger. Selumiel, Surisaddajs son, ska vara ledare för Simeons barn.

13. Hans här, de som blev mönstrade, var 59 300.

14. Därnäst Gads stam. Eljasaf, Reguels son, ska vara ledare för Gads barn.

15. Hans här, de som blev mönstrade, var 45 650.

16. Alla, som blev mönstrade i Rubens läger, var 151 450 efter sina häravdelningar. De ska bryta upp som nummer två.

17. Sedan ska uppenbarelsetältet* bryta upp tillsammans med leviternas läger i mitten av lägren. I den ordning de slår läger, så ska de också gå, var och en på sin plats under sin fana.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

18. Västerut ska Efraim slå läger under sin fana efter sina häravdelningar. Elisama, Ammihuds son, ska vara ledare för Efraims barn.

19. Hans här, de som blev mönstrade, var 40 500.

20. Bredvid honom kommer Manasses stam. Gamliel, Pedasurs son, ska vara ledare för Manasses barn.

21. Hans här, de som blev mönstrade, var 32 200.

22. Därnäst Benjamins stam. Abidan, Gideonis son, ska vara ledare för Benjamins barn.

23. Hans här, de som blev mönstrade, var 35 400.

24. Alla som blev mönstrade i Efraims läger, var 108 100 efter sina häravdelningar. De ska bryta upp som nummer tre.

25. Norrut ska Dans stam slå läger med sin fana efter sina häravdelningar. Ahieser, Ammisadajs son, ska vara ledare för Dans barn.

26. Hans här, de som blev mönstrade, var 62 700.

27. Intill honom ska Asers stam slå läger. Pagiël, Okrans son, ska vara ledare för Asers barn.

28. Hans här, de som blev mönstrade, var 41 500.

29. Därnäst Naftalis stam. Ahira, Enans son, ska vara ledare för Naftalis barn.

30. Hans här, de som blev mönstrade, var 53 400.

31. Alla som blev mönstrade i Dans läger, var 157 600. De ska bryta upp sist, under sin fana.

32. Dessa var de som blev mönstrade av Israels barn efter deras fädernehus. Alla som blev mönstrade efter sina häravdelningar i lägren var 603 550.

33. Men leviterna blev inte inmönstrade bland Israels barn, så som HERREN hade befallt Mose.

34. Och Israels barn gjorde i allt så som HERREN hade befallt Mose, så de slog läger under sin fana och de bröt upp var och en efter sin släkt, efter sin familj.

Kapitel 3

Leviterna räknas och deras arbetsuppgifter.

Detta är Arons och Mose släkt, vid den tid då HERREN talade med Mose på Sinaiberget.

2. Dessa var namnen på Arons söner: Nadab, den förstfödde, och Abihu, Eleasar och Itamar. 2 Mos. 6:23.

3. Dessa var namnen på Arons söner, de smorda prästerna, som han invigde till prästtjänst. 3 Mos. 8:2.

4. Nadab och Abihu dog inför HERREN, när de offrade främmande eld inför HERREN i Sinaiöknen, och de hade inga söner. Eleasar och Itamar tjänade så som präster under sin far Aron. 3 Mos. 10:2, 16:1.
4 Mos. 26:61. 1 Krön. 24:2.

5. Och HERREN talade till Mose och sa:

6. För fram Levis stam och ställ dem inför prästen Aron, så att de kan tjäna honom,

7. och iakttaga vad som åligger honom

och vad som åligger hela menigheten inför uppenbarelsetältet*, genom att tjänstgöra vid tabernaklet.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

8. Och de ska sköta uppenbarelsetältets alla tillbehör och iaktta vad som åligger Israels barn genom att tjänstgöra vid tabernaklet.

9. Du ska ge leviterna åt Aron och åt hans söner. De *är* fullständigt avskilda* från Israels barn åt honom.

*KXII: giva Aron och hans söner leviterna till gåva från Israels barn.

10. Du ska förordna Aron och hans söner, och de ska ta vara på sin prästtjänst, men om någon obehörig* kommer nära det ska han dödas.

*KXII: främmande. KJV: främling.

11. HERREN talade till Mose och sa:

12. Se, jag har bland Israels barn tagit ut leviterna i stället för alla förstfödda som öppnar moderlivet bland Israels barn. Därför ska leviterna tillhöra mig,

13. för alla förstfödda *tillhör* mig. På den dagen, då jag slog alla förstfödda i Egyptens land, helgade jag åt mig allt förstfött i Israel, både människor och djur. De ska tillhöra mig. Jag *är* HERREN.

2 Mos. 12:29, 13:2

2 Mos. 22:29, 34:19. Luk. 2:23.

14. HERREN talade till Mose i Sinai-öknen och sa:

15. Mönstra Levis barn efter deras fädernehus och efter deras släkter. Alla av manligt kön från en månad och uppåt ska du mönstra.

16. Och Mose mönstrade dem enligt HERRENS ord, så som han hade blivit befalld.

17. Och detta är Levis söner, de hette: Gerson, Kehat och Merari.

1 Mos. 46:11. 2 Mos. 6:16.

18. Detta *är* namnen på Gersons söner efter sina släkter: Libni och Simei.

19. Kehats söner efter sina släkter: Amram, Jishar, Hebron och Ussiel.

20. Meraris söner efter sina släkter: Mahli och Musi. Dessa *var* leviternas släkter efter deras fädernehus.

21. Från Gerson härstammade libniternas släkt och simeiternas släkt. Dessa *var* gersoniternas släkter.

22. De som inmönstrades av dem, enligt antalet på alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, *var* till antalet 7 500.

23. Gersoniternas familjer ska ha sitt läger bakom tabernaklet, västerut.

24. Ledaren för gersoniternas släkter *ska vara* Eljasaf, Laels son.

25. Gersons söners uppgift att sköta i uppenbarelsetältet*, *är* tabernaklet och tältet med dess överdrag, förhänget för ingången till uppenbarelsetältet,

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

26. omhängena till förgården, draperiet för ingången till förgården som omgav tabernaklet och altaret, samt linorna och allt arbete som hörde till.

27. Från Kehat *härstammade* amramiternas släkt, jishariternas släkt, hebroniternas släkt och ussieliternas släkt. Dessa *var* kehatiternas släkter.

28. Alla av manligt kön från en månad och uppåt *var* till antalet 8600. De hade till uppgift att ansvara för helgedomen.

29. Kehats söners släkter ska ha sitt läger vid södra sidan av tabernaklet.

30. Ledaren för de kehatitiska släkternas fädernehus *ska vara* Elisafan, Ussiels son.

2 Mos. 6:22.

31. Deras uppgift *var* att sköta arken, bordet, ljusstaken, altarna och

helgedomens redskap som användes vid tjänsten samt förhänget och allt arbete som hörde till.

32. Men högste ledaren över leviternas ledare *ska vara* Eleasar, prästen Arons son. Han ska *ha* tillsyn över dem som hade till uppgift att ansvara för helgedomen.

33. Från Merari *härstammades* mahliternas släkt och musiternas släkt. Dessa *är* merariternas släkter.

34. De som inmönstrades av dem, enligt antalet på alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, *var* 6 200.

35. Ledaren för de meraritiska släkternas fädernehus *var* Suriel, Abihails son. *De* ska ha sitt läger vid norra sidan av tabernaklet.

36. Meraris söners uppdrag ska vara att ha uppsikt över brädorna till tabernaklet, dess tvärbalkar, stolpar och socklar samt alla tillbehör och allt arbete som hör till,

37. liksom stolparna runt förgården med tillhörande socklar, pluggar och linor.

38. Men de som slår läger framför tabernaklet på östra sidan framför uppenbarelsetältet, *ska vara* Mose och Aron och hans söner. De ska ha ansvaret för tjänsten vid helgedomen på Israels barns vägnar. Men om någon obehörig* kommer nära det ska han dödas.

*KXII: främmande.

39. Alla mönstrade leviter, som Mose och Aron på HERRENS befallning mönstrade efter deras släkter, alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, *var* 22 000.

40. Sedan sa HERREN till Mose: Mönstra alla förstfödda av manligt

kön bland Israels barn, från en månads ålder och uppåt och räkna antalet namn.

41. Du ska skilja ut leviterna åt mig - Jag *är* HERREN - i stället för alla förstfödda bland Israels barn, och leviternas boskap istället för allt förstfött bland Israels barns boskap.

42. Och Mose mönstrade alla förstfödda bland Israels barn, så som HERREN hade befallt honom.

43. När deras namn räknades vid mönstringen var alla förstfödda av manligt kön från en månads ålder och uppåt 22 273.

44. HERREN talade till Mose och sa:

45. Skilj ut leviterna i stället för allt förstfött bland Israels barn, och leviternas boskap i stället för deras boskap. Leviterna ska tillhöra mig: Jag *är* HERREN.

46. Men till lösen för de 273 av Israels barns förstfödda, som överstiger leviternas antal,

47. ska du ta fem siklar per person. Du ska ta *dem* efter tempelvikt, en sikel *är* 20 gera.

2 Mos. 30:13. Hes. 45:12.

48. Och du ska ge pengarna till Aron och hans söner som lösen för de övertaliga bland dem.

49. Och Mose tog lösesumman från de övertaliga, från dem som var utöver de som blev lösta ut genom leviterna.

50. Han tog emot pengarna av Israels barns förstfödda, 1365 *siklar* efter tempelvikt.

51. Och Mose gav lösesumman till Aron och hans söner, enligt HERRENS ord, så som HERREN hade befallt Mose.

Kapitel 4

Leviternas arbetsordning.

HERREN talade till Mose och Aron och sa:

2. Räkna antalet av Kehats söner bland Levis söner efter deras släkter, efter deras fädernehus,

3. från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, alla som går in i tjänst till att utföra arbete vid uppenbarelsetältet.

4. Detta *ska vara* Kehats söners tjänst vid uppenbarelsetältet *när det gäller* de allra heligaste föremålen.

5. När lägret bryter upp, ska Aron och hans söner gå och ta ner förlåten, och med den ska de täcka över vittnesbördets ark.

6. Över den ska de lägga ett täcke av tahasskinn* och över *det* breda ut ett kläde, helt i mörkblått. Därefter ska de skjuta in stängerna. *KJV: grävlingsskinn.

7. Och över skådebrödsbordet ska de breda ut ett mörkblått kläde, och på den ska de ställa faten, skålarna, bägarna och kannorna till drickoffren, och det beständiga brödet ska ligga där. 2 Mos. 25:29-30.

8. Och de ska breda ett karmosinrött kläde över detta, och täcka över med tahasskinn. Sedan ska de sätta in stängerna.

9. Och de ska ta ett mörkblått kläde och täcka över ljusstaken, dess lampor, dess lamptänger och brickor samt alla de oljekärl, som används vid tjänstgöringen.

10. Sedan ska de lägga den och alla dess tillbehör i ett täcke av tahasskinn och lägga *alltsammans* på en bår.

11. Över det gyllene altaret ska de breda ut ett mörkblått kläde och täcka över detta med ett täcke av tahasskinn och sedan ska de skjuta in stängerna.

12. Och de ska ta alla föremål vid tjänstgöringen, de som används vid tjänsten i helgedomen, och lägga *dem* i ett mörkblått kläde och täcka över dem med ett överdrag av tahasskinn och lägga *dem* på en bår.

13. Och de ska ta bort askan från altaret och breda ut ett purpurrött kläde över det,

14. och de ska lägga på den alla föremål som används vid tjänsten, fyrfaten, gafflarna, skovlarna och skålarna, altarets alla tillbehör. Över detta ska de breda ut ett täcke av tahasskinn. Därefter ska de skjuta in stängerna.

15. När Aron och hans söner är färdiga med att täcka över helgedomen och alla tillbehör till helgedomen, när lägret ska bryta upp, då ska Kehats söner komma och bära *det*. Men de får inte röra vid *något* av de heliga föremålen, för då ska de dö. Detta *är det* Kehats söner ska bära i uppenbarelsetältet.

16. Eleasar, prästen Arons son, ska ansvara för oljan till ljusstaken, den väldoftande rökelsen, det dagliga matoffret och smörjelseoljan. Han ska ha uppsikten över hela tabernaklet med allt som *finns* i det, över helgedomen och dess tillbehör.

17. HERREN talade till Mose och till Aron och sa:

18. Låt inte kehatiternas släktgren utrotas från resten av leviterna,

19. utan gör så här med dem, så att de kan leva och inte dör, när de kommer i närheten av det allra heligaste: Aron

och hans söner ska gå in och ge var och en av dem anvisningar om vad han ska göra och bära,

20. men de får inte gå in för att se när de heliga föremålen blir övertäckta, för då ska de dö.

21. HERREN talade till Mose och sa:

22. Räkna också antalet av Gersons söner, efter deras fädernehus, efter deras släkter.

23. Mönstra alla från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, samtliga som går in i tjänst för att utföra arbete vid uppenbarelsetältet.

24. Detta *är* den tjänst gersoniternas släkter ska ha, det de ska göra och bära:

25. De ska bära tabernaklets tältvåder och uppenbarelsetältet, dess överdrag och överdraget av tahasskinn ovanpå detta, och förhänget för ingången till uppenbarelsetältet,

26. omhängena till förgården, förhänget framför porten till förgården som omger tabernaklet och altaret, samt dess linor och alla redskap till deras arbete, och allt som är gjort för dem. Så ska de tjäna.

27. Gersoniternas söners hela tjänstgöring ska ske efter Arons och hans söners ord i fråga om allt som de har att bära och göra. Och ni ska ge dem anvisningar om allt som det åligger dem att bära.

28. Detta *är* den tjänst som gersoniternas barns släkter ska ha vid uppenbarelsetältet, och vad de har att göra *ska de utföra* under ledning av Itamar, prästen Arons son.

29. När det gäller Meraris söner ska du mönstra dem efter deras släkter, efter deras fädernehus.

30. Från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år ska du mönstra samtliga som går in i tjänst för att utföra arbete vid uppenbarelsetältet.

31. Och detta *är* vad som åligger dem att bära, allt vad som hör till deras tjänstgöring vid uppenbarelsetältet: brädorna till tabernaklet, dess tvärstänger, stolpar, och socklar,

2 Mos. 26:15.

32. vidare stolparna runt förgården med tillhörande socklar, pluggar och linor, med alla deras tillbehör och allt arbete som hör till. Ni ska göra en lista med namn på de föremål som det åligger dem att bära.

33. Detta *är* den tjänst som merariternas barns släkter ska ha vid uppenbarelsetältet, i enlighet med allt de ska utföra i uppenbarelsetältet under ledning av Itamar, prästen Arons son.

34. Och Mose och Aron och menighetens ledare mönstrade Kehats söner, efter deras släkter och efter deras fädernehus,

35. från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio års ålder, samtliga som skulle gå in i tjänsten för att arbeta vid uppenbarelsetältet*.

*XXII: vittnesbördets tabernakel.

36. De som mönstrades av dem efter deras släkter var 2 750.

37. Dessa *var* de som blev mönstrade i de kehatitiska släkterna, alla de som skulle göra tjänst vid uppenbarelsetältet, de som Mose och Aron mönstrade efter HERRENS befallning genom Moses hand.

38. De av Gersons barn mönstrades efter sina släkter och efter deras fädernehus,

39. de från trettio års ålder och uppåt,

ända till femtio års ålder, samtliga som skulle gå in i tjänsten för att arbeta vid uppenbarelsetältet.

40. Dessa som mönstrades efter sina släkter, efter deras fädernehus var 2 630.

41. Dessa *var* de som blev mönstrade av Gersons söners släkter, alla de som skulle göra tjänst vid uppenbarelsetältet, de som Mose och Aron mönstrade efter HERRENS befallning.

42. De som blev mönstrade av Meraris söners släkter, efter deras släkter, efter deras fädernehus,

43. från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio års ålder, samtliga som skulle gå in i tjänsten för att arbeta vid uppenbarelsetältet,

44. dessa som blev mönstrade efter sina släkter var 3 200.

45. Dessa *var* de som blev mönstrade av Meraris söners släkter, de som Mose och Aron mönstrade efter HERRENS ord genom Moses hand.

46. Alla som blev mönstrade av levi-terna, som Mose och Aron och Israels ledare mönstrade efter sina släkter och efter deras fädernehus,

47. från trettio års ålder och uppåt ända till femtio års ålder, samtliga som kom för att utföra arbete med att tjäna och att tjäna genom att bära vid uppenbarelsetältet,

48. dessa som blev mönstrade var 8 580.

49. Efter HERRENS befallning blev de mönstrade genom Moses hand, var och en till sin tjänst och till det han skulle bära. Sålunda blev de mönstrade av honom, så som HERREN hade befallt Mose.

Kapitel 5

Åtskilliga lagbestämmelser om orenhet, skadestånd och misstanke om otrohet.

HERREN talade till Mose och sa: **H**2. Befall Israels barn att föra bort från lägret var och en som är spetälsk eller har flytning och var och en som blivit oren genom en död kropp.

3 Mos. 13:46, 15:3, 21:1.

3. Ni ska föra bort både man och kvinna, utanför lägret ska ni föra dem, för att de inte ska orena deras läger, där jag bor mitt ibland dem.

4. Och Israels barn gjorde så, de förde ut dem utanför lägret. Så som HERREN hade sagt till Mose, så gjorde Israels barn.

5. HERREN talade till Mose och sa:

6. Säg till Israels barn: När en man eller kvinna, begår någon av de synder som människor kan begå och försyndar sig mot HERREN, och den personen är skyldig,

3 Mos. 6:2f.

7. då ska han bekänna den synd som han har begått och han ska ge full ersättning för sin överträdelse och lägga till femtedelen av värdet, och ge *det* till *den* som han har förbrutit sig mot. 3 Mos. 5:15f, 6:5. Ps. 32:5. Ords. 28:13.

8. Men om denne inte har någon släkting som kan ta emot ersättningen för hans förbrytelse, då ska ersättningen för förbrytelsen tillhöra HERREN, och tillfalla prästen utöver den försoningsbagge som ska offras för den skyldiges försoning.

9. Varje gåva* av allt det heliga som Israels barn bär fram till prästen ska tillhöra honom.

*KXII: upphöjelseoffer.

10. Det som var och en ger som helgat

ska tillhöra honom och allt det som någon ger åt prästen ska tillhöra honom.

11. HERREN talade till Mose och sa:

12. Tala till Israels barn och säg till dem: Om en mans hustru har kommit på avvägar och varit otrogen mot honom,

13. och en *annan* man har haft samlag med henne och hennes man ingenting sett och hon hemlighåller att hon har orenats och inget vittne finns mot henne och inte heller har hon blivit tagen *på bar gärning*,

14. och svartsjukans ande kommer över honom och han blir svartsjuk på sin hustru, och hon har orenat sig, eller om svartsjukans ande kommer över honom och han blir svartsjuk på sin hustru fastän hon inte har orenat sig,

15. då ska mannen föra sin hustru till prästen och som offer för henne ska han bära fram tiondels efa kornmjöl. Men han ska inte hälla olja eller lägga någon rökelse på det, eftersom det är ett svartsjukeoffer, ett offer till påminnelse, som påminner om en missgärning.

3 Mos. 5:11

16. Och prästen ska föra fram henne och ställa henne inför HERREN.

17. Och prästen ska ta heligt vatten i ett lerkärl och prästen ska ta av stoftet som är på golvet i tabernaklet och lägga *det* i vattnet.

18. Så ska prästen ställa kvinnan framför HERREN och blotta kvinnans huvud och lägga påminnelseoffret, svartsjukeoffret, i hennes händer. Prästen ska hålla i sin hand det bittra vattnet, som för med sig förbannelse.

19. Och prästen ska ta en ed av henne

och säga till kvinnan: Om ingen har legat med dig och om du inte har kommit på avvägar och orenat dig *med en annan* istället för den man du tillhör, så ska detta bittra vatten som för med sig förbannelse inte skada* dig.

*KJV: så ska du vara fri från detta bittra vatten.

20. Men om du har gått på avvägar *med en annan* istället för den man du tillhör, och om du har orenat dig och någon annan än din man har legat med dig -

21. - sedan ska prästen lägga kvinnan under en ed av förbannelse och prästen ska säga till kvinnan - HERREN ska göra dig till en förbannelse och en ed bland ditt folk, och HERREN ska låta dina höfter vissna och din buk svälla upp,

22. och må detta vatten som för med sig förbannelse komma in i dina inälvor och få *din* buk att svälla upp och *dina* höfter att vissna. Och kvinnan ska svara: Amen, amen.

23. Och prästen ska skriva upp dessa förbannelser i en bokrulle och tvätta av *dem* i det bittra vattnet.

24. Och ge kvinnan att dricka det bittra vattnet, som för med sig förbannelse. Och vattnet som för med sig förbannelse ska komma in i henne *med bitter verkan*.

25. Sedan ska prästen ta svartsjukeoffret ur kvinnans hand och vifta det inför HERREN och bära fram det till altaret.

26. Och prästen ska ta en handfull av offret som ett påminnelseoffer och bränna upp detta på altaret. Därefter ska han låta kvinnan dricka av vattnet.

27. När han har gett henne vattnet att dricka, så ska detta ske: Om hon har orenat sig och har varit otrogen mot sin man, så ska vattnet som för förbannelse med sig komma in i henne *med* bitter verkan. Hennes buk ska svälla upp och hennes höfter ska vissna och kvinnan ska bli en förbannelse bland sitt folk.

28. Men om kvinnan inte har orenat sig utan är ren, ska inget skada* henne och hon ska kunna bli med barn.*KJV:

dä ska hon vara fri.

29. Detta är lagen om svartsjukan, när en hustru kommer på avvägar till en annan istället för sin man och orenar sig,

30. eller när svartsjukans ande kommer över en man, och han blir svartsjuk på sin hustru. Han ska då ställa sin hustru framför HERREN, och prästen ska göra med henne allt som föreskrivs i denna lag.

31. Så ska mannen vara utan skuld för denna missgärning, och hustrun får själv bära sin missgärning.

Kapitel 6

Lagen om nasirlöftet. Den prästerliga välsignelsen.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Tala till Israels barn och säg till dem: Om en man eller kvinna avskiljer sig för att avlägga ett löfte, ett nasirlöfte, att avskilja sig för HERREN,

3. så ska han avhålla sig från vin och starka drycker. Han får inte dricka ättika gjord av vin eller ättika gjord av starka drycker, inte heller får han

dricka någon druvsaft och inte äta druvor, vare sig färska eller torra.

3 Mos. 10:9. Dom. 13:7.

4. Så länge hans nasirtid varar, ska han inte äta något som kommer från vinstocken, inte ens kärnor och skal.

5. Så länge hans nasirlöfte varar, ska ingen rakkniv komma på hans huvud. Till dess att de dagar som han är avskild för HERREN har nått sitt slut, ska han vara helig och låta håret på sitt huvud växa. Dom. 13:5. 1 Sam. 1:11.

6. Så länge han har avskilt sig för HERREN, får han inte komma nära något lik.

7. Inte ens genom sin far eller mor, sin bror eller syster får han orena sig, när de dör, eftersom hans huvud bär tecknet att han är helgad åt sin Gud.

8. Så länge hans nasirtid varar är han helgad åt HERREN.

9. Om någon plötsligt dör i hans närhet, så att huvudet, på vilket han bär nasirtecknet, blir orenat, då ska han raka sitt huvud samma dag som han renar sig. På den sjunde dagen ska han raka det. 4 Mos. 19:11f.

10. På den åttonde dagen ska han bära fram två turturduvor eller två unga duvor till prästen framför ingången till uppenbarelsetältet*.

**KXII: vittnesbördets tabernakel.*

11. Prästen ska offra den ena till syndoffer och den andra till brännoffer och bringa försoning för honom, eftersom han har syndat genom den döda kroppen, och på samma dag ska han helga sitt huvud.

12. Han ska inviga sig åt HERREN lika länge som han förut avskilt sig och han ska föra fram ett årsgammalt lamm till skuldoffer. Den föregående

tiden räknas inte eftersom hans avskildhet blev orenat.

13. Detta *är* lagen för nasiren: När dagarna för hans nasirtid är fullbordade ska han föras fram till uppenbarelsetältets ingång.

14. Och han ska som sitt offer åt HERREN, föra fram ett årsgammalt felfritt lamm av hankön till brännoffer, och ett årsgammalt felfritt lamm av honkön till syndoffer, och en felfri bagge till tackoffer*.

*KJV: fredsoffer.

15. Dessutom en korg med osyrat bröd, kakor av fint mjöl blandade med olja, osyrade tunnkakor smorda med olja samt det matoffer och drickoffer som hör till.

16. Och prästen ska bära fram *detta* inför HERREN och offra hans syndoffer och brännoffer.

17. Och baggen ska han offra *till* ett tackoffer* åt HERREN tillsammans med korgen med de osyrade bröden. Prästen ska också offra det matoffer och drickoffer som hör till.

*KJV: fredsoffer.

18. Vid ingången till uppenbarelsetältet* ska nasiren raka sitt huvud, på vilket han bär nasirtecknet, och ta sitt huvudhår, sitt nasirtecken, och lägga *det* på elden som brinner under tackoffret**.

Apg. 18:18, 21:23-24.

*XXII: vittnesbördets tabernakel. **KJV: fredsoffret.

19. Prästen ska ta baggens kokta bog, en osyrad kaka ur korgen och en osyrad tunnkaka och lägga *detta* i nasirens händer efter det att han har rakat av sig sitt nasirtecken.

20. Och prästen ska vifta *detta* inför HERREN *som* ett viftoffer. Det ska *vara* helgat åt prästen tillsammans med viftoffersbringan och låret av

upphöjelseoffret. Därefter får nasiren dricka vin.

2 Mos. 29:27. 3 Mos. 7:31.

21. Detta *är* lagen för nasiren, som har avlagt ett löfte *och* hans offer åt HERREN på grund av hans nasirlöfte, förutom det han förmår att ge. Efter löftet, som han har lovat, så måste han göra enligt lagen om hans avskildhet.

22. HERREN talade till Mose och sa:

23. Tala till Aron och till hans söner och säg: Så ska ni välsigna Israels barn, och säga till dem:

3 Mos. 9:22.

24. HERREN välsigne dig och bevara dig.

25. HERREN låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig.

26. HERREN vände sitt ansikte till dig och give dig frid.

27. Så ska de lägga mitt namn på Israels barn, och jag ska välsigna dem.

Kapitel 7

Stamledarnas offergåvor

Och det skedde, på den dagen när Mose var färdig med att sätta upp tabernaklet och hade smort och helgat det med alla dess tillbehör, altaret med alla dess tillbehör, och hade smort och helgat dem, 2 Mos. 40:17f.

2. att Israels ledare offrade, huvudmännen för sina fädernehus, de som *var* stamledare och över dem som blev mönstrade.

3. Och de förde fram sina offergåvor inför HERREN: sex övertäckta vagnar och tolv oxar, en vagn för två ledare och en oxe för varje ledare, och de förde fram dem inför tabernaklet.

4. HERREN talade till Mose och sa:

5. Ta emot *detta* av dem, så att de

kan tjäna till tjänsten vid uppbarhetstältet, och ge dem åt leviterna, åt var och en efter deras tjänst.

6. Och Mose tog emot vagnarna och oxarna och gav dem åt leviterna.

7. Två av vagnarna och fyra oxar gav han åt Gersons söner, med hänsyn till deras arbetsuppgifter.

8. Fyra av vagnarna och åtta oxar gav han åt Meraris söner, med hänsyn till deras arbetsuppgifter under ledning av Itamar, prästen Arons son.

9. Men åt Kehats söner gav han ingenting, eftersom deras arbetsuppgifter *var de* heliga föremålen som de skulle bära på sina axlar.

10. Och ledarna förde fram invigningsgåvor till altaret på den dagen, då det blev smort och ledarna förde fram sina offergåvor inför altaret.

11. HERREN sa till Mose: Låt ledarna frambära sina offergåvor till altarets invigning, en i taget, var och en på sin dag.

12. Den som på den första dagen bar fram sin offergåva var Nahson, Amminadabs son, av Juda stam.

13. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 *siklar*, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

14. en guldskår på 10 *siklar*, full med rökelse,

15. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

16. en getabock till syndoffer,

^{3 Mos. 4:23.}

17. samt till tackoffret två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Nahson, Amminadabs son, offrade.

18. På den andra dagen offrade

Netanel, Suars son, ledaren för Isaskar. 19. *Som* sin offergåva förde han fram ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 *siklar*, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

20. en guldskår på 10 *siklar*, full med rökelse,

21. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

22. en getabock till syndoffer,

23. samt till tackoffret två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Netanel, Suars son, offrade.

24. På den tredje dagen *offrade* ledaren för Sebulons barn, Eliab, Helons son.

25. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 *siklar*, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

26. en guldskår på 10 *siklar*, full med rökelse,

27. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,

28. en getabock till syndoffer,

29. samt till tackoffret två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Eliab, Helons son, offrade.

30. På den fjärde dagen *offrade* ledaren för Rubens barn, Elisur, Sedeurs son.

31. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 *siklar*, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

32. en guldskår på 10 *siklar*, full med rökelse,

33. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
34. en getabock till syndoffer,
35. samt till tackoffret två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lam. Detta *var vad* Elisur, Sedeurs son, offrade.
36. På den femte dagen *offrade* ledaren för Simeons barn, Selumiel, Surisaddajs son.
37. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,
38. en guldskål på 10 *siklar*, full med rökelse,
39. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
40. en getabock till syndoffer,
41. samt till tackoffret två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Selumiel, Surisaddajs son, offrade.
42. På den sjätte dagen *offrade* ledaren för Gads barn, Eljasaf, Deguels son.
43. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,
44. en guldskål på 10 *siklar*, full med rökelse,
45. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
46. en getabock till syndoffer,
47. samt till tackoffret två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Eljasaf, Deguels son, offrade.
48. På den sjunde dagen *offrade* ledaren för Efraims barn, Elisama, Ammihuds son.
49. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,
50. en guldskål på 10 *siklar*, full med rökelse,
51. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
52. en getabock till syndoffer,
53. samt till tackoffret* två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Elisama, Ammihuds son, offrade. *KJV: fredsoffret.
54. På den åttonde dagen *offrade* ledaren för Manasses barn, Gamliel, Pedasurs son.
55. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,
56. en guldskål på 10 *siklar*, full med rökelse,
57. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
58. en getabock till syndoffer,
59. samt till tackoffret två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Gamliel, Pedasurs son, offrade.
60. På den nionde dagen *offrade* ledaren för Benjamins barn, Abidan, Gideonis son.
61. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

62. en guldskål på 10 *siklar*, full med rökelse,
63. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
64. en getabock till syndoffer,
65. samt till tackoffret* två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Abidan, Gideonis son, offrade. *KJV: fredsoffret.
66. På den tionde dagen *offrade* ledaren för Dans barn, Ahieser, Ammisaddajs son.
67. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 *siklar*, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,
68. en guldskål på 10 *siklar*, full med rökelse,
69. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
70. en getabock till syndoffer,
71. samt till tackoffret två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Ahieser, Ammisaddajs son, offrade.
72. På den elfte dagen *offrade* ledaren för Asers barn, Pagiél, Okrans son.
73. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 *siklar*, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,
74. en guldskål på 10 *siklar*, full med rökelse,
75. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
76. en getabock till syndoffer,
77. samt till tackoffret två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Pagiél, Okrans son, offrade.

78. På den tolfte dagen *offrade* ledaren för Naftalis barn, Ahira, Enans son.
79. Hans offergåva *var* ett silverfat som vägde 130 *siklar*, en silverskål på 70 *siklar*, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,
80. en guldskål på 10 *siklar*, full med rökelse,
81. en ungtjur, en bagge och ett årsgammalt lamm till brännoffer,
82. en getabock till syndoffer,
83. samt till tackoffret* två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årsgamla lamm. Detta *var vad* Ahira, Enans son, offrade.
84. Detta *var* invigningsoffret från Israels ledare på den dag när altaret blev smort: tolv silverfat, tolv silverskålar, tolv guldskålar.
85. Varje silverfat *vägde* 130 *siklar* och varje skål 70 *siklar*. Allt silvret i dessa föremål *vägde* sammanlagt 2400 *siklar* efter tempelvikt.
86. De tolv guldskålarna som *var* fulla med rökelse, *vägde* vardera 10 *siklar* efter tempelvikt. Allt guld i skålarna *vägde* sammanlagt 120 *siklar*.
87. Summan av djuren till brännoffren *var* tolv tjurar, tolv baggar och tolv årsgamla lamm med tillhörande matoffer samt tolv getabockar till syndoffer.
88. Och summan av djuren till tackoffren *var* 24 tjurar, 60 baggar, 60 bockar och 60 årsgamla lamm. Detta *var* invigningsoffret till altaret efter att det hade blivit smort.
89. Och när Mose gick in i uppenbarelsetältet för att tala med honom, hörde han rösten av en som talade till honom från nådastolen, som *var*

ovanpå vittnesbördets ark, mellan de två keruberna. Och han talade till honom.

2 Mos. 25:22.

Kapitel 8

Om lamporna på ljusstaken. Leviternas invigning och tjänstgöringstid.

- H**ERREN talade till Mose och sa:
2. Tala till Aron och säg till honom: När du sätter upp lamporna, ska de sju lamporna belysa det som är framför ljusstaken. 2 Mos. 25:37, 27:20.
  3. Och Aron gjorde så. Han satte upp lamporna så att ljuset föll framför ljusstaken, så som HERREN hade befallt Mose.
  4. Ljusstaken *var* gjord av hamrat guld, från dess fot till blommorna *var* den i hamrat arbete. Efter den förebild som HERREN hade visat Mose, så gjorde han ljusstaken. 2 Mos. 25:31f.
  5. HERREN talade till Mose och sa:
  6. Skilj ut leviterna från Israels barn och rena dem.
  7. På följande sätt ska du göra med dem för att rena dem: Stänk reningsvatten på dem, och låt dem raka sig över hela kroppen och tvätta sina kläder. *Så* blir de rena.
  8. Sedan ska de ta en ung tjur med tillhörande matoffer av fint mjöl blandat med olja, och själv ska du ta en annan ung tjur till syndoffer.
  9. Och du ska föra fram leviterna inför uppenbarelsetältet och du ska samla hela menigheten av Israels barn,
  10. Så ska du föra fram leviterna inför HERREN och Israels barn ska lägga sina händer på leviterna,
  11. och Aron ska föra fram leviterna

inför HERREN *som* ett viftoffer från Israels barn, så att de kan utföra HERRENS tjänst.

12. Och leviterna ska lägga sina händer på tjurarnas huvuden och den ena ska du offra *som* syndoffer och den andra *som* brännoffer åt HERREN för att bringa försoning för leviterna.
13. Och du ska ställa leviterna inför Aron och hans söner, och föra fram dem *som* ett viftoffer åt HERREN.
14. På detta sätt ska du avskilja leviterna från Israels barn, och leviterna ska tillhöra mig.
15. Efter detta ska leviterna gå in och göra tjänst i uppenbarelsetältet. Så ska du rena dem och föra fram dem *som* viftoffer.
16. För de *har* avskilts* åt mig från Israels barn. *I stället* för det som öppnar moderlivet, allt förstfött bland Israels barn, har jag skilt ut dem åt mig. *KXII: För de är min gåva utav Israels barn.
17. För alla förstfödda av Israels barn *är* mina, *både* människor och boskap. På den dag då jag slog allt förstfött i Egyptens land, helgade jag dem åt mig,
18. och jag har tagit leviterna i stället för allt förstfött bland Israels barn.
19. Jag har bland Israels barn avskilt leviterna så *som* en gåva åt Aron och hans söner, för att de ska utföra Israels barns tjänst vid uppenbarelsetältet och bringa försoning för Israels barn, för att ingen plåga ska drabba Israels barn när de kommer i närheten av helgedomen.
20. Mose och Aron och hela Israels barns menighet gjorde med leviterna i allt så som HERREN hade befallt Mose angående leviterna. Så gjorde Israels barn med dem.

21. Leviterna renade sig och tvättade sina kläder, och Aron förde fram dem *så som* ett viftoffer inför HERREN, och Aron bringade försoning för dem, så att de blev rena.

22. Sedan gick leviterna in för att utföra sina uppgifter vid uppenbarelsetältet inför Aron och inför hans söner. Så som HERREN hade befallt Mose angående leviterna, så gjorde de med dem.

23. HERREN talade till Mose och sa:

24. Detta *gäller* för leviterna: Från tjugofem års ålder eller mer ska de komma för att göra tjänst med arbete vid uppenbarelsetältet.

25. Och vid femtio års ålder ska de upphöra med sin tjänstgöring och ska inte arbeta mer.

26. Men de kan tjäna sina bröder vid uppenbarelsetältet i deras uppgifter, men de ska inte göra något arbete. Så ska du göra med leviterna i fråga om deras uppgifter.

Kapitel 9

Israels folk firar påskhögtiden i öknen. Molnsken över tabernaklet.

HERREN talade till Mose i Sinai-Öknen i den första månaden av det andra året efter deras uttåg ur Egyptens land och sa:

2. Låt Israels barn hålla påskhögtiden på den bestämda tiden.

3. På den fjortonde dagen i denna månad, i skymningen, ska ni hålla den på bestämd tid. I enlighet med alla stadgar och bud ska ni hålla den.

2 Mos. 12:5f. 3 Mos. 23:5. 4 Mos. 28:16. 5 Mos. 16:1.

4. Och Mose sa till Israels barn att de

skulle hålla påskhögtiden.

5. Och de höll påskhögtiden på den fjortonde dagen i första månaden, i skymningen, i Sinaiöknen. Israels barn gjorde i allt så som HERREN hade befallt Mose.

6. Nu fanns det där några män som hade blivit orena genom en död människa, så de kunde inte hålla påskhögtid på den dagen. De kom samma dag inför Mose och Aron.

4 Mos. 19:11.

7. Männen sa till honom: Vi *har* blivit orena genom en död människa. Varför ska vi hindras bland Israels barn, så att vi inte får bära fram vår offergåva till HERREN vid den bestämda tiden?
8. Mose sa till dem: Stanna här, så ska jag höra vad HERREN befäller i fråga om er.

9. HERREN talade till Mose och sa:

10. Tala till Israels barn och säg: Om någon bland er eller era efterkommande har blivit oren genom en död kropp eller *är ute* på resa långt borta, ska han ändå hålla HERRENS påskhögtid.

11. De ska hålla den, på den fjortonde dagen i den andra månaden, i skymningen. Med osyrat bröd och bittra örter ska de äta det*.

**dvs. påskalammet.*

12. De ska inte lämna något kvar av det till morgonen, inte heller krossa* något ben på det. De ska hålla påskhögtiden i allt så som det är föreskrivet om den.

2 Mos. 12:10, 46. Joh. 19:36.

**Kristusprofetia.*

13. Men den mannen som *är* ren, och inte är på resa, och ändå försummar att hålla påskhögtiden, han* ska utrotas ur sitt folk, eftersom han inte bar fram HERRENS offergåva på bestämd

tid. Den mannen ska bära sin synd.

*KJV och XXII: densamme själ.

14. Om en främling bor ibland er och vill hålla HERRENS påskhögtid, så ska han göra det enligt de stadgar och lagar som gäller för påskhögtiden. Ni ska ha en och samma stadga, både för främlingen och för den som är född i landet.

2 Mos. 12:49.

15. På den dagen då tabernaklet sattes upp övertäckte molnskyn tabernaklet, vittnesbördets tält, och från kvällen till morgonen syntes ett eldsken över tabernaklet.

2 Mos. 40:38.

16. Så var det alltid: molnskyn övertäckte det, och om natten syntes det som ett eldsken.

17. Varje gång molnskyn höjde sig från tältet bröt Israels barn upp, och på den plats där molnskyn stannade, där slog Israels barn läger.

18. På HERRENS befallning bröt Israels barn upp, och på HERRENS befallning slog de läger. Så länge molnskyn vilade över tabernaklet förblev de kvar i lägret.

1 Kor. 10:1.

19. När molnskyn låg kvar över tabernaklet en längre tid höll Israels barn fast vid HERRENS påbud och bröt inte upp.

20. Och var det *så*, att när molnskyn blev kvar över tabernaklet bara några få dagar, så förblev de på HERRENS befallning kvar i lägret, och på HERRENS befallning bröt de upp.

21. Och var det *så*, att när molnskyn blev kvar bara från kvällen till morgonen, och när molnskyn höjde sig på morgonen då bröt de upp. Om *det var* dag eller natt när molnskyn höjde sig, så bröt de upp.

22. Om *det var* två dagar eller en

månad eller ett år som molnskyn blev kvar över tabernaklet, så förblev Israels barn i lägret och bröt inte upp, men när den höjde sig bröt de upp.

2 Mos. 40:36f.

23. På HERRENS befallning slog de läger, och på HERRENS befallning bröt de upp. De höll fast vid HERRENS påbud, efter HERRENS befallning genom Moses hand.

Kapitel 10

Silvertrumpeterna. Uppbrott från Sinai.

Mose bön när arken bryter upp eller stannar.

HERREN talade till Mose och sa:

2. Låt tillverka två silvertrumpeter åt dig. I hamrat arbete ska du göra dem. Du ska använda dem när menigheten ska sammankallas och när lägren ska bryta upp.

3. När man blåser i dem ska hela menigheten samlas inför dig vid ingången till uppenbarelsetältet.

4. *Men* om man blåser bara i den ena, ska ledarna, huvudmännen *för* Israels ätter, samlas hos dig,

5. När ni blåser en larmsignal, ska de läger som ligger österut bryta upp.

6. Och när ni blåser larmsignal för andra gången, ska de läger bryta upp som ligger söderut. När lägren ska bryta upp ska man blåsa larmsignal.

7. Men när församlingen ska sammankallas, ska ni blåsa, men det ska inte ljuda som larmsignal.

8. Arons söner, prästerna, ska blåsa i trumpeterna. Detta ska vara en evig stadga för er genom alla släktled.

9. När ni drar ut till strid i ert land mot fienden som angriper er ska ni blåsa

larmsignal med trumpeterna, och ni ska bli ihågkomna inför HERREN, er Gud och ni ska bli räddade från era fiender.

10. Och när ni har en glädjedag, på era högtider och nymånader* ska ni blåsa i trumpeterna vid era brännoffer och tackoffer**, för att de ska vara en ihågkommelse för er inför er Gud. Jag är HERREN er Gud.

2 Krön. 7:6.

*början på en månad. **KJV: fredsoffer.

11. Och det hände sig, på den tjugonde dagen i den andra månaden av det andra året, att molnskyn höjde sig från vittnesbördets tabernakel,

12. och Israels barn bröt upp och begav sig i väg från Sinaiöknen, och molnskyn stannade i Paranöknen.

13. Och de bröt upp första gången efter HERRENS befallning genom Moses hand.

14. Först bröt Judas barns läger upp under sin fana med hären ordnad i avdelningar, och i spetsen för denna här var Nahson, Amminadabs son,

4 Mos. 2:3.

15. med Netanel, Suars son, i spetsen för hären av Isaskars barns stam

16. och med Eliab, Helons son, i spetsen för hären av Sebulons barns stam.

17. Sedan togs tabernaklet ner, och Gersons söner och Meraris söner bröt upp och bar tabernaklet.

4 Mos. 4:24f.

18. Därefter bröt Rubens läger upp under sin fana med hären ordnad i avdelningar och i spetsen för denna här var Elisur, Sedeurs son,

19. med Selumiel, Surisaddajs son, i spetsen för hären av Simeons barns stam

20. och med Eljasaf, Deguels son, i spetsen för hären av Gads barns stam.

21. Sedan bröt kehatiterna upp. De bar helgedomen. De andra reste upp tabernaklet innan kehatiterna kom fram.

22. Därefter bröt Efraims barns läger upp under sin fana, med hären ordnad i avdelningar och i spetsen för denna här var Elisama, Ammihuds son,

23. med Gamliel, Pedasurs son, i spetsen för hären av Manasses barns stam
24. och med Abidan, Gideonis son, i spetsen för hären av Benjamins barns stam.

25. Därefter bröt Dans barns läger upp under sin fana som en eftertrupp för alla läger, med hären ordnad i avdelningar och i spetsen för denna här var Ahieser, Ammisaddajs son,
26. med Pagiël, Okrans son, i spetsen för hären av Asers barns stam

27. och med Ahira, Enans son, i spetsen för hären av Naftalis barns stam.

28. Så var Israels barns avfärd, varje häravdelning för sig, när de bröt upp.

29. Och Mose sa till Hobab, son till Reguel av Midjan, Moses svärfar: Nu drar vi bort till den plats, om vilken HERREN har sagt: Jag ska ge det till er. Följ med oss, så vill vi göra gott mot dig, för HERREN har talat gott angående Israel.

30. Men han sa till honom: Jag vill inte följa med, utan jag ska gå till mitt land och till min släkt.

31. Han sa: Jag ber dig, lämna oss inte, för du vet var vi kan slå läger i öknen och du kan vara vårt öga.

32. Och det ska ske, om du följer med oss – ja, det ska verkligen ske – att det goda som HERREN gör med oss, det ska vi också göra mot dig.

33. Och de bröt upp från HERRENS berg och vandrade tre dagsresor. HERRENS förbundsark gick framför dem de tre dagsresorna för att utse viloplats åt dem.

34. Och HERRENS molnsky *fanns* över dem om dagen, när de bröt upp från lägerplatsen.

35. Och det skedde, så ofta arken bröt upp, att Moses sa: Stå upp, HERRE! Låt dina fiender skingras och låt de som hatar dig fly för dig.

2 Krön. 6:41. Ps. 68:2.

36. Och när den stannade sa han: Kom tillbaka, HERRE, till Israels många tusenden.

Kapitel 11

Folkets missnöje och bestraffning. De sjuttio äldste. Vaktlar till mat åt folket.

Och när folket klagade, misshagade det HERREN för HERREN hörde *det* och hans vrede tändes upp. Och HERRENS eld bröt ut bland dem, och förtärde *dem som var* i utkanten av lägret.

3 Mos. 10:2. Ps. 78:21.

2. Då ropade folket till Mose och när Mose bad till HERREN slocknade elden.

3. Och han gav denna plats namnet *Tabeera**, eftersom HERRENS eld hade brunnit bland dem. *Tabeera betyder brand.

4. Den blandade folkhop som följde dem greps av begär. Också Israels barn började på nytt gråta och sa: Vem ska ge oss kött att äta? 2 Mos. 12:38.

5. Vi kommer ihåg den fisk vi åt i Egypten så mycket vi ville, gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken.

6. Men nu *är* våra själar uttorkade,

för vi har ingenting framför våra ögon bara detta manna.

7. Mannat *liknade* korianderfrö och såg ut som bdelliumharts*.

1 Mos. 2:12. 2 Mos. 16:31. Joh. 6:31.

*såg ut som genombrutna pärlor.

8. Folket gick omkring och samlade upp *det* och malde det på handkvarnen eller stötte *det* i morteln och kokade *det* i grytan och gjorde kakor av det och dess smak var som smaken av färsk olja*.

*dvs. olivolja.

9. När daggen föll om natten över lägret, föll också mannat över det.

10. Och Mose hörde hur folket grät i varje släkt, var och en vid ingången till sitt tält. Och HERRENS vrede upp-tändes mycket, och Mose blev också missnöjd.

11. Och Mose sa till HERREN. Varför har du bedrövat din tjänare, och varför har jag inte funnit nåd inför dina ögon, eftersom du har lagt bördan av hela detta folk på mig?

12. Har jag avlat hela detta folk? Har jag fött dem, för att du skulle säga till mig: Bär dem i din famn, så som en vårdare bär spädbarnet, in i det land som du med ed har lovat åt deras fäder?

13. Varifrån ska jag få kött att ge åt allt detta folk? För de gråter inför mig och säger: Ge oss kött, så vi kan äta.

14. Jag klarar inte att bära allt detta folk ensam, eftersom *det är* för tungt för mig.

15. Om det är så här du vill handla mot mig, döda mig då genast, jag ber dig, om jag har funnit nåd inför dina ögon, och låt mig slippa se mitt elände.

16. HERREN sa till Mose: Samla sjuttio män av Israels äldste åt mig,

sådana som du vet är folkets äldste och förmän. För fram dem till uppenbarelsetältet*, så att de kan stå där tillsammans med dig.

2 Mos. 18:21f. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

17. Jag ska stiga ner och tala med dig där och jag ska ta av den Ande som *är* över dig och lägga på dem. De ska bära folkets börda tillsammans med dig, så att du slipper bära den ensam.

2 Mos. 18:25f.

18. Säg till folket: Helga er till i morgon, så ska ni få äta kött, för ni har gråtit inför HERRENS öron och sagt: Vem ska ge oss kött att äta? För i Egypten *hade* vi *det* bra. Därför ska HERREN ge er kött och ni ska få äta.

2 Mos. 19:10.

19. Inte bara en dag ska ni äta, inte heller två dagar, och inte fem dagar, inte heller tio dagar, och inte tjugo dagar,

20. *utan* en hel månad, ända tills det kommer ut genom näsan på er och ni äcklas av det. Därför att ni har föraktat HERREN, som *är* mitt ibland er, och gråtit inför honom och sagt: Varför drog vi ut från Egypten?

21. Mose sa: folket som *är* med mig *är* 600 000 man till fots, och du säger: Jag ska ge dem kött att äta under en hel månad!

2 Mos. 12:37.

22. Ska fåren och nötboskapen slaktas åt dem, så att det räcker till åt dem? Eller ska alla fiskar i havet samlas ihop åt dem, så att det räcker till åt dem?

23. HERREN sa till Mose: Har HERRENS arm blivit för kort? Du ska nu få se, om det jag har sagt ska hända dig eller inte.

Jes. 50:2, 59:1.

24. Och Mose gick ut och talade om för folket vad HERREN hade sagt. Han

samlade ihop sjuttio män av folkets äldste och lät dem ställa sig kring tältet*.

*KXII: tabernaklet.

25. Då steg HERREN ner i molnsdyn och talade till honom och tog av den Ande som *var* över honom och gav åt de sjuttio äldste. Och det skedde, när Anden vilade över dem, *att* de profeterade, vilket de sedan inte upphörde* med.

1 Sam. 10:5f. Joel 2:28.

Apg. 2:4. *KXII: vände sedan inte åter.

26. Men två män hade stannat kvar i lägret. Den ene hette Eldad och den andre hette Medad. Och Anden vilade över dem, och de *var* bland de uppskrivna, men hade inte gått ut till tältet*. Och de profeterade i lägret.

*KXII: tabernaklet.

27. Då skyndade en ung man bort och berättade för Mose och sa: Eldad och Medad profeterar i lägret.

28. Josua, Nuns son, Moses tjänare, som han hade utvalt*, svarade och sa: Min herre, Mose, förbjud dem!

*KJV: en av hans unga män.

29. Men Mose sa till honom: Nitälskar du för mig? Om ändå allt HERRENS folk vore profeter *och* att HERREN ville låta sin Ande komma över dem!

30. Sedan gick Mose tillbaka till lägret med Israels äldste.

31. Då kom en stormvind ut från HERREN som förde med sig vaktlar* från havet och lät *dem* falla ner vid lägret, en dagsresa** på den ena sidan och en dagsresa** på den andra sidan runt hela lägret och omkring två alnar*** högt över marken.

2 Mos. 16:13. Ps. 78:26-27.

*en fasanfågel, som liknar en raphöna.

**en dagsresa var ca 30 km. ***ca 1 meter.

32. Folket var uppe hela den dagen, hela natten och hela följande dag och samlade vaktlar. Det minsta som

någon samlade var tio homer*, och de bredde ut *dem* åt sig runt omkring lägret.

*en homer var ca. 360 liter.

33. Men medan de ännu *hade* köttet mellan tänderna och det ännu var otuggat, upptändes HERRENS vrede mot folket, och HERREN slog folket med en mycket svår plåga. Ps. 78:29f.

34. Platsen fick namnet Kibrot-Hattaava*, för där begravde man det folket som hade gripits av lystnad.

*KXII: lustens gravar. Kibrot-Hattaava betyder: begärsgravarna.

35. Från Kibrot-Hattaava bröt folket upp och drog till Haserot och de stannade i Haserot.

Kapitel 12

Mirjam och Aron klandrar Mose och Mirjam straffas.

Och Mirjam och Aron talade emot Mose på grund av den etiopiska* kvinnan som han hade tagit till hustru, för han hade gift sig med en etiopisk* kvinna.

2 Mos. 2:21.

*Alt. övers. tagit sig en hustru från Kush.

2. De sa: Är Mose den ende som HERREN talar genom? Talar han inte också genom oss? Och HERREN hörde *detta*.

3. Mose var en mycket saktmodig man, mer än någon annan människa på jorden.

4. Plötsligt sa HERREN till Mose, Aron och Mirjam: Gå ut, ni tre, till uppenbarelsetältet*. Och de gick dit ut, alla tre.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

5. Då steg HERREN ner i en moln-pelare och ställde sig *vid* ingången till tältet. Han kallade på Aron och Mirjam och de gick båda dit.

2 Mos. 19:9, 34:5.

6. Och han sa: Hör nu mina ord. Om det finns en profet ibland er, ger *jag*, HERREN, mig till känna för honom i en syn, *och* talar till honom i en dröm. 7. Men så *är* det inte med min tjänare, Mose, han *är* trogen i hela mitt hus.

Hebr. 3:2.

8. Jag talar med honom ansikte mot ansikte, tydligt och inte genom dunkelt tal, och han får se HERRENS gestalt. Varför har ni då inte fruktat att tala emot min tjänare Mose?

2 Mos. 33:11.

9. Och HERRENS vrede upptändes mot dem, och han lämnade dem.

10. När molnskyn drog sig tillbaka från tältet*, se, då *blev* Mirjam *vit* som snö av spetälska. Och Aron såg på Mirjam, och se, *hon var* spetälsk.

5 Mos. 24:9. *KXII: tabernaklet.

11. Då sa Aron till Mose: O, min herre, jag ber dig, lägg inte på oss denna synd, därför att vi har varit dåraktiga och därför att vi har försyndat oss.

12. Jag ber dig, låt inte henne bli som en död, vars kött är till hälften förtärt när det kommer ut från moderlivet.

13. Och Mose ropade till HERREN och sa: O Gud, gör henne frisk nu, jag ber dig.

14. Då sa HERREN till Mose: Om hennes far hade spottat henne i ansiktet, skulle hon då inte ha fått skämmas i sju dagar? I sju dagar ska hon hållas utestängd från lägret. Sedan ska hon tas emot *igen*.

3 Mos. 13:46. 4 Mos. 5:2.

15. Och Mirjam blev utestängd i sju dagar från lägret, och folket bröt inte upp förrän Mirjam hade förts tillbaka.

Kapitel 13

Mose skickar tolv spejare till Kanaan.

Sedan bröt folket upp från Haserot och slog läger i Paranöknen.

2. HERREN talade till Mose och sa:

3. Sänd iväg några män till att utforska Kanaans land, som jag vill ge åt Israels barn. Ni ska sända en man från varje fädernestam. Var och en av dem ska vara en ledare. 5 Mos. 1:22f.

4. På HERRENS befallning sände Mose iväg dem från Paranöknen, alla dessa var huvudmän för Israels barn.

5. Och deras namn *var* dessa: Från Rubens stam: Sammua, Sackurs son,

6. från Simeons stam: Safat, Horis son,

7. från Judas stam: Kaleb, Jefunnes son,

8. från Isaskars stam: Jigal, Josefs son,

9. från Efraims stam: Hosea, Nuns son,

10. från Benjamins stam: Palti, Rafus son,

11. från Sebulons stam; Gaddiel, Sodis son,

12. från Josefs stam, *nämligen* för Manasses stam: Gaddi, Susis son,

13. från Dans stam: Ammiel, Gemal-lis son,

14. från Asers stam: Setur, Mikael's son,

15. från Naftalis stam: Nahbi, Vofsis son,

16. från Gads stam: Geuel, Makis son.

17. Dessa *är* namnen på de män som Mose sände iväg för att utforska landet. Mose kallade Hosea*, Nuns son, för Josua**.

*Hosea betyder: frälsning.

**Josua betyder: HERREN frälser.

18. Mose sände iväg dem för att utforska Kanaans land och sa till

dem: Dra upp denna vägen söderut* och dra vidare upp till bergsbygden.

*Negev.

19. Och se efter hur landet *är*, om folket som bor där *är* starkt eller svagt, om de är få eller många,

20. om landet där de bor i *är* bra eller dåligt, om städerna där *de* bor i *är* som läger eller fästningar,

21. om landet *är* bördigt eller kargt och om det finns träd där eller inte. Var modiga och ta med er något av landets frukter. Det *var* vid den tid då de första druvorna mognade.

22. De gav sig iväg och utforskade landet från öknen Sin ända till Rehob, där vägen går till Hamat.

23. De drog upp genom sydlandet* och kom till Hebron. Där *bodde* Anaks ättlingar: Ahiman, Sesaj och Talmaj. (Hebron grundades sju år före Soan i Egypten.) 5 Mos. 9:2.

Jos. 14:15. *Hebr. Negev.

24. Och de kom till Druvdalen*. Där skar de av en vinranka med en druvklase på som två av dem bar på en stång. *De tog också med sig* av granatäpplena och fikonen.

5 Mos. 1:24f. *KXII och KJV: Eskols bäck.

25. Detta ställe blev kallat Druvdalen* på grund av den druvklase som Israels barn skar av där.

*KXII och KJV: Eskols bäck. Eskol betyder druvklase.

26. Och de vände tillbaka efter att ha utforskat landet i fyrtio dagar.

27. De vandrade och kom fram till Mose och Aron och till hela menigheten av Israels barns i Kadesh i Paranöknen. De rapporterade till dem och till hela menigheten och visade dem landets frukt.

28. De berättade för honom och sa: Vi kom till det land som du skickade

oss till. Det flödar verkligen av mjölk och honung, och här *är* frukt därifrån.

2 Mos. 3:8, 33:3. 5 Mos. 1:25.

29. Men folket som bor i landet, *är* starkt. Städerna *är* befästa *och* mycket stora. Dessutom såg vi ättlingar till Anak där.

30. Amalekiterna bor i sydlandet*, hetiterna, jebusiterna och amoreerna bor i bergsbygden, och kananeerna bor vid havet och utmed Jordan. *Negev.

31. Men Kaleb lugnade folket inför Mose och sa: Låt oss genast dra dit upp och inta det, för vi kan besegra det.

32. Men de män, som hade dragit dit upp med honom, sa: Vi kan inte dra upp mot detta folk, för de *är* starkare än vi.

33. Och de spred ut ont rykte bland Israels barn om det land som de hade utforskat. De sa: Det land, vilket vi har vandrat igenom och utforskat är ett land, som förtär sina invånare. Allt folk som vi såg där, *var* resliga män.

34. Vi såg också jättarna* där, Anaks söner, *som kommer* från jättarna*. Vi var som gräshoppor i våra egna ögon, och så var vi också i deras ögon.

**Hebr. nefilim. KXII: tyranner.*

Kapitel 14

Folkets uppror och bestraffning.

Då började hela menigheten ropa och skrika, och folket grät den natten.

2. Och alla Israels barn knotade mot Mose och mot Aron, och hela menigheten sa till dem: Om vi ändå hade fått dö i Egyptens land, eller om vi ändå hade fått dö i denna öken!

2 Mos. 16:3. 5 Mos. 1:26f. Ps. 106:24.

3. Varför har HERREN fört oss till detta land, för att falla för svärd och våra hustrur och våra barn ska bli tagna som byte? Vore det inte bättre för oss att vända tillbaka till Egypten?

4. Och de sa till varandra: Låt oss välja en ledare och vända tillbaka till Egypten.

5. Då föll Mose och Aron ner på sina ansikten inför Israels barns hela församlade menighet.

6. Och Josua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnes son, *som var* med bland dem som hade utforskat landet, rev sönder sina kläder

7. och talade till Israels barns hela menighet och sa: Det land som vi har vandrat igenom och utforskat *är* ett mycket gott land.

8. Om HERREN har behag till oss, ska han föra oss in i detta land och ge det åt oss, ett land som flödar av mjölk och honung.

9. Gör bara inte uppror mot HERREN, och var inte heller rädda för folket i landet, för de *ska bli* som en munnsbit för oss. Deras beskydd har vikit ifrån dem, och HERREN *är* med oss. Fruktat inte för dem.

10. Men hela menigheten sa att man skulle stena dem med stenar. Då visade sig HERRENS härlighet i uppenbarelsetältet för alla Israels barn.

2 Mos. 17:4. 1 Sam. 30:6.

11. Och HERREN sa till Mose: Hur länge ska detta folk förakta mig, och hur länge ska de vägra tro på mig trots alla de tecken jag har gjort ibland dem?

12. Jag ska slå dem med pest och utrota* dem, och dig vill jag göra till ett folk, större och mäktigare än detta.

2 Mos. 32:10. **KJV: göra dem arvlösa.*

13. Men Mose sa till HERREN: Sedan, när egyptierna får höra *det*, för du har med din kraft fört ut detta folk från dem,

14. så ska de berätta *det* för invånarna i detta land, att de har hört att du, HERRE, är mitt ibland detta folk, att du, HERRE, visar dig ansikte mot ansikte, att din molnsky står över dem och att du går framför dem om dagen i en molnpelare och om natten i en eldpelare. 2 Mos. 13:21. 1 Kor. 10:1.

15. Nu, om du dödar *allt* detta folk som en man, då kommer hedningarna, som har hört ryktet om dig, att säga:

16. Därför att HERREN inte förmådde föra detta folk in i det land, som han med ed hade lovat dem, därför har han dödat dem i öknen. 5 Mos. 9:28. Hes. 20:14.

17. Jag ber dig, må nu min HERRES kraft bevisa sig stor, så som du har talat och sagt:

18. HERREN är sen till vrede och rik på nåd, han förlåter missgärningar och överträdelse, men på intet sätt låter *den skyldige* bli ostraffad, utan söker fädernas missgärningar på barnen i tredje och fjärde *led*. 2 Mos. 20:5, 34:6. 5 Mos. 5:9.

19. Jag ber dig, förlåt nu detta folks synder, enligt din stora nåd, så som du har förlåtit detta folk från Egypten och ända hit. 2 Mos. 32:32. 5 Mos. 9:26.

20. Och HERREN sa: Jag har förlåtit dem efter ditt ord.

21. Men så sant jag lever så ska hela jorden vara full av HERRENS härlighet.

22. Eftersom alla dessa män har sett min härlighet och under jag har gjort i Egypten och i öknen, och som nu tio gånger har satt mig på prov och inte lyssnat till min röst,

23. så ska sannerligen ingen av dem få se det land som jag med ed har lovat deras fäder, och inte heller någon av dem som har föraktat mig ska få se det. 4 Mos. 26:65. Ps. 95:11.

24. Men min tjänare Kaleb, eftersom han har en annan ande i sig och har följt mig helt och fullt, så ska jag föra in honom i landet där han har varit, och hans ättlingar ska ärva det. 5 Mos. 1:35f. Jos. 14:6f.

25. Nu bor amalekiterna och kananeerna i dalen. I morgon ska ni vända er åt annat håll och dra bort till öknen, längs vägen mot Röda havet.

26. Och HERREN talade till Mose och till Aron och sa:

27. Hur länge ska jag behöva stå ut med denna onda menighet, som klagar mot mig? Jag har hört Israels barns klagande, som de klagat mot mig.

28. Säg till dem: Så sant jag lever, säger HERREN, så som ni själva har sagt inför mina öron, så ska jag göra med er.

29. I denna öken ska era döda kroppar falla. Alla som blivit mönstrade av er, efter ert totala antal från tjugo års ålder och uppåt, som har knotat mot mig. 4 Mos. 32:11. Hebr. 3:17.

30. Sannerligen, ingen av er ska komma in i det land som jag med upplyft hand lovade er att få bo i, förutom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.

31. Men era barn, som ni sa skulle bli fiendens byte, ska jag föra in där, och de ska lära känna det land, som ni har förkastat*.

*KJV: föraktat.

32. Men när det gäller er, så ska era döda kroppar falla här i öknen.

33. Och era barn ska vandra* i öknen i fyrtio år och de ska bära straffet för er otrohet, till dess att era döda kroppar förmultnat i öknen.

Ps. 95:10. Hes. 4:6. *KXII: vara herdar.

34. Efter antalet av de dagar som ni utforskade landet, *alltså* fyrtio dagar, ska ni under fyrtio år - ett år för varje dag - bära på era synder. Ni ska få erfara att jag har tagit min hand* ifrån er.

*KJV: mitt löftesbrott mot er.

35. Jag, HERREN, har talat: Jag ska i sanning göra så med hela denna onda menighet, som har samlat sig ihop mot mig. I denna öken ska de förgås, där ska de dö.

36. Och de män, som Mose hade sänt iväg för att utforska landet, och som vid sin återkomst hade fått hela menigheten att klaga mot honom genom att sprida falska rykten om landet,

37. dessa män som hade spritt onda rykten om landet, dog genom en hemsökelse inför HERREN.

38. Men av de män som hade gått för att utforska landet, överlevde endast Josua, Nuns son, och Kaleb, Jefunes son.

39. Och Mose talade dessa orden till alla Israels barn, och folket sörjde mycket.

40. De steg tidigt upp följande morgon och gick upp till bergshöjden och sa: Se, *här är* vi. Vi vill dra upp till den plats som HERREN har talat om, för vi har syndat.

5 Mos. 1:41.

41. Men Mose sa: Varför vill ni nu överträda HERRENS befallning? Det kommer inte lyckas.

42. Ge er inte av dit upp, så att ni inte blir slagna inför era fiender, för HERREN *är* inte med er.

43. För amalekiterna och kananeerna ska möta er där, och ni kommer att falla för svärd. Eftersom ni har vänt er bort från HERREN, därför ska HERREN inte vara med er.

44. I sitt övermod drog de ändå upp mot bergsbygden, men HERRENS förbundsark och Mose lämnade inte lägret.

5 Mos. 1:43 f.

45. Amalekiterna och kananeerna, som bodde där i bergsbygden, kom då ner och slog dem och förföljde dem *ända* till Horma.

Kapitel 15

Ytterligare offerlagar. En sabbatsbrytare stenas. Tofsarna på kläderna.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land som jag ger till er, där ni ska bo,
3. och ni vill göra ett eldsoffer åt HERREN, ett brännoffer eller slaktoffer för att uppfylla ett löfte, eller ett frivilligt offer, eller i samband med era högtider, för att frambära en välbehaglig doft till HERREN av nötboskap eller får,

2 Mos. 29:18. 3 Mos. 22:21.

4. så ska den som ger HERREN detta offer, bära fram ett matoffer av en tiondel efa fint mjöl blandat med en fjärdedels hin olja,
3 Mos. 2:1, 6:14f.
5. och som drickoffer ska du göra i ordning en fjärdedels hin vin tillsammans med brännoffret eller slaktoffret, för varje lamm.

6. Är det en bagge, ska du göra i ordning två tiondels efa fint mjöl blandat med en tredjedel hin olja *som* matoffer,

7. och som drickoffer ska du offra en tredjedel hin vin, *som* en välbehaglig doft för HERREN.

8. När du offerar en ungtjur *till* brännoffer eller slaktoffer *för* att uppfylla ett löfte, eller *som* tackoffer* åt HERREN,

*KJV: fredsoffer.

9. ska du tillsammans med tjuren som matoffer bära fram tre tiondels efa fint vetemjöl blandat med en halv hin olja, 10. och som drickoffer ska du bära fram en halv hin vin, *det är* ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

11. På detta sätt ska man göra för varje tjur, eller för varje bagge, eller för varje lam eller killing.

12. Efter det antal ni offerar, ska ni göra så med var och en efter deras antal.

13. Alla infödda ska göra på detta sätt när han vill offra ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

14. Om en främling bor hos er eller någon *vistas* ibland era efterkommande, och han vill offra ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN, ska han göra så som ni gör.

15. En och samma stadga *ska gälla* i församlingen för er och för främlingen som bor *ibland er*. En evig stadga ska detta vara för era generationer. Som det är för er, så ska det vara för främlingen inför HERREN.

2 Mos. 12:49. 4 Mos. 9:14.

16. Samma lag och samma rätt ska gälla för er och för främlingen som bor hos er.

17. HERREN talade till Mose och sa:

18. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land dit jag för er,

19. då ska ni, när ni äter av landets

bröd, offra till HERREN ett upphöjelseoffer.

20. Ni ska offra en kaka från det första av er deg, *som* ett upphöjelseoffer, så som *ni gör* med upphöjelseoffret från tröskplatsen, så ska ni lyfta upp det.

2 Mos. 23:19. 3 Mos. 23:10-11.

21. Från det första av era degar ska ni ge åt HERREN ett upphöjelseoffer genom alla släktled.

22. Och om ni syndar oavsiktligt och försummar att följa alla dessa bud som HERREN har talat till Mose,

23. allt det som HERREN har befallt genom Mose, från den dagen då HERREN gav sina befallningar, och allt framgent genom alla släktled,

24. då gäller detta: Om det skedde omedvetet, utan att församlingen visste det, så ska hela församlingen offra en ungtjur som brännoffer till en välbehaglig doft inför HERREN, med tillhörande matoffer och drickoffer, på föreskrivet sätt, och en getabock* till syndoffer.

*KJV: getkilling.

25. Och prästen ska bringa försoning för hela församlingen av Israels barn, och de ska få förlåtelse, för det *var* en omedveten synd. De ska bära fram sitt offer, ett eldsoffer till HERREN, och sitt syndoffer inför HERREN för sin omedvetna synd.

26. Och hela församlingen av Israels barn och främlingen som bor ibland dem ska få förlåtelse, för hela folket *var* ovetande om synden.

27. Om en enskild person* syndar omedvetet, ska han föra fram en årgammal get som syndoffer.

3 Mos. 4:27f. *KXII och KJV: själ.

28. Och prästen ska bringa försoning för den* som syndar omedvetet, när

han syndar omedvetet inför HERREN, för att utverka försoning för honom och det ska bli honom förlåtet.

*KXII och KJV: själ.

29. Samma lag ska gälla för den som begår synd omedvetet, *både* för den infödda bland Israels barn och för främlingen som bor ibland dem.

30. Men den person* som begår något med berätt mod** *vare sig han är* infödd eller främling, han hånar HERREN och den personen* ska utrotas ur sitt folk.

*KXII och KJV: själen.

**ordagrant: med upplyft hand.

31. Eftersom han har föraktat HERRENS ord och brutit mot hans bud, ska den personen* sannerligen utrotas. Hans missgärning *ska vara* över honom.

*KXII och KJV: själen.

32. Medan Israels barn var i öknen, ertappades en man med att samla ihop ved på sabbatsdagen. 2 Mos. 20:8.

33. De som ertappade honom med att samla ihop ved förde honom till Mose och Aron och till hela menigheten.

34. Och de satte honom i förvar, eftersom det inte var klart utsagt vad som borde göras med honom. 3 Mos. 24:12.

35. Och HERREN sa till Mose: Den mannen ska döden dö. Hela menigheten ska stena honom med stenar utanför lägret.

36. Då förde hela menigheten honom utanför lägret och stenade honom med stenar till döds, så som HERREN hade befallt Mose.

37. Och HERREN talade till Mose och sa:

38. Tala till Israels barn och säg till dem, att de och deras efterkommande ska göra sig tofsar i hörnen på sina kläder och sätta ett mörkblått snöre

på varje hörntofs. 5 Mos. 22:12. Matt. 23:5.

39. De tofsarna ska vara där, för att när ni ser dem ska ni minnas alla HERRENS bud och göra efter dem, och inte följa era egna hjärtan och era egna ögon, som ni följer efter till att bedriva hor*.

*Alt. övers. äktenskapsbrott, avgudadyrkan.

40. Därför ska ni komma ihåg och göra efter alla mina bud, och vara heliga inför er Gud.

41. Jag *är* HERREN, er Gud, som förde er ut ur Egyptens land för att vara er Gud. Jag *är* HERREN, er Gud.

Kapitel 16

Koras, Datans och Abirams uppror.

Kora, son till Jishar, son till Kehat, son till Levi, tog med sig Datan och Abiram, Eliabs söner, och On, Pelets son, av Rubens söner,

2. och reste sig upp mot Mose tillsammans med 250 män av Israels barn, ledare i församlingen, framstående i menigheten, ansedda män.

3. De samlade sig mot Mose och Aron och sa till dem: *Ni tar* alldeles för mycket på er själva, med tanke på att hela församlingen *är* helig, var och en av dem, och HERREN *är* mitt ibland dem. Varför upphöjer ni er själva över HERRENS församling?

4. Då Mose hörde *detta*, föll han ned på sitt ansikte.

4 Mos. 14:5.

5. Och han talade till Kora och hela hans skara och sa: I morgon ska HERREN visa, vem som *är* hans, och vem som *är* helig, och vem som får komma inför *honom*. Den som han har utvalt, ska han låta komma inför honom.

6. Gör så här: Ta era fyrfat, du Kora och hela din skara,
 7. och lägg eld i dem och strö rökelse på dem inför HERREN i morgon. Och det ska ske, att *den* man som HERREN väljer ut, han *ska vara* helig. *Ni tar* alldeles för mycket på er själva, ni Levi söner.
 8. Och Mose sa till Kora: Jag ber er, lyssna, ni Levi söner!
 9. *Är det* inte nog för er att Israels Gud har avskilt er från Israels menighet för att låta er komma nära honom för att göra tjänst i HERRENS tabernakel och att stå inför menigheten för att tjäna den?
 10. Och att han har låtit dig komma nära *sig*, du och alla dina bröder, Levi söner. Och nu, söker ni efter präst-tjänsten också?
 11. Därför har *både* du och hela din skara gaddat er samman mot HERREN. Och vad *är* Aron, eftersom ni klagar mot honom? 2 Mos. 16:7. 1 Kor. 10:10.
 12. Och Mose skickade bud efter Datan och Abiram, Eliabs söner, men de sa: Vi kommer inte.
 13. *Är det* inte nog, att du har fört oss bort från ett land, som flödar av mjölk och honung, för att döda oss i öknen. Ska du nu också göra dig till herre över oss?
 14. Dessutom har du inte fört oss till ett land som flödar av mjölk och honung eller gett oss åkrar och vingårdar att äga. Vill du sticka ut ögonen på de här männen? Vi kommer inte.
 15. Då blev Mose mycket vred och sa till HERREN: Ge inte akt på deras offer. Jag har inte tagit ifrån dem en enda åsna, och jag har inte gjort en enda av dem något ont.

1 Mos. 4:5. 1 Sam. 12:3.

16. Och Mose sa till Kora: I morgon ska du och hela din skara träda fram inför HERREN, du själv och de och Aron.

17. Var och en ska ta sitt fyrfat och lägga rökelse på dem, och var och en ska bära fram sitt fyrfat inför HERREN, 250 fyrfat. Du och Aron ska också ta var sitt fyrfat.

18. Och de tog var och en sitt fyrfat och lade eld på det och strödde på rökelse och ställde sig vid ingången till uppenbarelsetältet* tillsammans med Mose och Aron. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

19. Kora samlade ihop hela menigheten mot dem vid ingången till uppenbarelsetältet*. Så visade sig HERRENS härlighet för hela menigheten.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

20. Och HERREN talade till Mose och till Aron och sa:

21. Skilj er från denna menighet, så jag i ett ögonblick kan förgöra dem.

22. Då föll de ner på sina ansikten och sa: O Gud, du Gud över andarna till allt kött! Ska du bli vred på hela menigheten, därför att en enda man syndar?

23. HERREN talade till Mose och sa:

24. Tala till menigheten och säg: Dra bort från platsen runt omkring Koras, Datan och Abirams tält.

25. Då reste sig Mose upp och gick till Datan och Abiram, och Israels äldste följde efter honom.

26. Och han talade till menigheten och sa: Jag ber er, vik bort från dessa ogudaktiga människors tält och rör inte vid något som tillhör dem, så att ni inte förgås genom alla deras synder.

2 Kor. 6:17. Upp. 18:4.

27. Och de drog sig bort från platsen

runt omkring Koras, Datans och Abirams tält. Datan och Abiram kom ut och ställde sig vid ingången till sina tält, med sina hustrur och söner, och små barn.

28. Och Mose sa: Genom detta ska ni förstå, att HERREN har sänt mig att göra alla dessa gärningar *för jag* har inte *handlat* efter eget tycke*.

*KXII: hjärta. KJV: sinne.

29. Om dessa dör på samma sätt som alla andra människor dör eller blir hemsökta på samma sätt som alla andra människor blir hemsökta, *då har* HERREN inte sänt mig.

30. Men om HERREN gör något nytt så att jorden öppnar sin mun och uppslukar dem och allt som *tillhör* dem och de störtar levande ner i dödsriket*, *då ska* ni förstå att dessa män har föraktat HERREN.

*KXII: helvetet.

31. Och det skedde, *då* han hade slutat tala alla dessa ord, att marken rämnade under dem, 5 Mos. 11:6. Ps. 106:17.

32. och jorden öppnade sitt gap och slukade dem och deras hus och alla de män* som *var med* Kora och alla *deras* ägodelar.

*KXII: människor.

33. Så störtade de och alla som *var med* dem levande ner i dödsriket*, och jorden slöt sig över dem. Så utrotades de ur församlingen.

*KXII: helvetet.

34. Och hela Israel som *stod* runt omkring dem flydde för deras skrik, för de sa: Annars slukar jorden upp oss *också*.

35. Och en eld gick ut från HERREN och förtärde de 250 männen som hade offrat rökelse.

3 Mos. 10:1.

36. Och HERREN talade till Mose och sa:

37. Säg till prästen Eleasar, Arons son,

att han ska ta fyrfaten ut ur branden och sprida elden längre bort, för de är helgade.

38. De fyrfaten, som tillhörde dessa som syndade mot sina egna själar, ska man hamra ut till plåtar *för* att täcka altaret. Eftersom de har varit framburna inför HERREN, därför är de helgade. De ska vara ett tecken för Israels barn.

39. Prästen Eleasar tog kopparfyrfaten vilka de som bränts upp hade burit fram, och man hamrade ut dem *för* att täcka altaret.

40. *De ska* vara till en påminnelse för Israels barn att ingen obehörig, som inte *är* av Arons säd, ska träda fram till att offra rökelseoffer inför HERREN, för att det inte ska gå som det gick med Kora och hans skara, vilket HERREN hade sagt till honom genom Mose.

41. Men dagen därpå klagade hela menigheten av Israels barn mot Mose och mot Aron och sa: Ni har dödat HERRENS folk.

42. Och det hände att när menigheten var samlad mot Mose och mot Aron, vände de sig mot uppenbarelsetältet, och se, det täcktes av molnet, och HERRENS härlighet visade sig.

43. Då kom Mose och Aron fram inför uppenbarelsetältet,

44. och HERREN talade till Mose och sa:

45. Gå bort från denna menighet, så ska jag förinta dem på ett ögonblick. Och de föll ner på sina ansikten.

46. Så sa Mose till Aron: Ta ett fyrfat och lägg eld från altaret på det och strö över rökelse och bär det genast till menigheten och bringa försoning

för dem, för vreden har gått ut från HERREN och hemsökelsen har börjat. 47. Då tog Aron det som Mose hade befallt och sprang mitt in i församlingen, och se, hemsökelsen hade redan börjat bland folket, och han lade på rökelse och bringade försoning för folket.

48. Han stod mellan de döda och de levande, och hemsökelsen upphörde.

49. De som dog av hemsökelsen var 14 700 förutom dem som dog för Koras skull.

50. Aron vände tillbaka till Mose vid uppenbarelsetältets ingång, för hemsökelsen hade upphört.

Kapitel 17

Arons grönskande stav.

HERREN talade till Mose och sa: 2. Tala till Israels barn och ta av dem en stav från varje fadershus, från alla deras ledare enligt deras fäderneshus, tolv stavar. Skriv vars och ens namn på hans stav.

3. Arons namn ska du skriva på Levis stav, för det *ska finnas* en stav för huvudmannen i varje fadershus.

4. Och dessa ska du lägga in i uppenbarelsetältet* framför vittnesbördet, där jag ska möta er.

*XXII: vittnesbördets tabernakel.

5. Och det ska ske *att* staven till den man som jag utväljer ska grönska. Så ska jag få ett slut på Israels barns klagande, varmed de klagat mot er.

6. Mose talade till Israels barn, och varje ledare gav honom en stav, en för varje ledare i sitt fadershus, tolv stavar. Arons stav *var* med bland deras stavar.

7. Och Mose lade stavarna inför

HERREN i vittnesbördets tält.

8. Och det hände dagen därpå att Mose gick in i vittnesbördets tält, och se, Arons stav för Levis hus hade skjutit skott, hade knoppar och utslagna blommor och bar mogna mandlar.

Hebr. 9:4.

9. Mose bar alla stavarna som låg inför HERREN ut till alla Israels barn, och de såg detta och var och en tog sin stav.

10. Och HERREN sa till Mose: Lägg tillbaka Arons stav framför vittnesbördet. Den ska förvaras till ett tecken mot de upproriska, så du kan få ett slut på deras klagande mot mig, så att de inte dör.

11. Mose gjorde *det*. Så som HERREN hade befallt honom, så gjorde han.

12. Israels barn talade till Mose och sa: Se, vi dör, vi förgås, vi förgås allesammans!

13. Var och en som kommer nära HERRENS tabernakel ska dö. Ska vi bli förintade av döden?

Kapitel 18

Prästernas och leviternas skyldigheter och rättigheter.

Och HERREN sa till Aron: Du och dina söner och din fars hus med dig ska bära den missgärning som hör till helgedomen, och du och dina söner med dig ska bära den missgärning som hör till er prästtjänst.

2. Och dina bröder av Levis stam, din fädernestam, ska du också låta vara med, så att de kan stå tillsammans med dig och tjäna dig. Men du och dina söner med dig *ska tjäna* inför vittnesbördets tält.

3. Och de ska ge akt på ditt uppdrag och skötseln av hela tältet. Men de ska inte närma sig till de heliga föremålen och altaret, för att inte både de och ni ska dö. 4 Mos. 3:7f.

4. Och de ska ansluta sig till dig och de ska ge akt på skötseln av uppenbarelsetältet, för alla tjänster i tältet, och ingen obehörig får komma nära dig.

5. Ni ska ge akt på skötseln av helgedomen och skötseln av altaret, för att det inte ska komma någon mer vrede över Israels barn.

6. Se, jag har själv skilt ut era bröder leviterna bland Israels barn. *De är givna till er som en gåva åt HERREN*, till att utföra tjänsten vid uppenbarelsetältet. 4 Mos. 3:45.

7. Därför ska du och dina söner med dig ansvara för er prästtjänst, för allt som gäller altaret och innanför förlåten. Så ska ni tjäna. Jag har gett *er* prästämbetet som en gåva att tjäna med. Men en obehörig som kommer för nära ska dödas.

8. Och HERREN talade till Aron: Se, jag har också gett dig ansvar över mina upphöjelseoffer, av Israels barns alla heliga gåvor. Jag har gett dem till dig och till dina söner som en evig rätt på grund av smörjelsen.

9. Detta ska tillhöra dig av det allra heligaste som inte bränns upp i eld: alla deras offergåvor, alla deras matoffer, alla deras syndoffer, och alla deras skuldoffer som de ska ge mig. Detta *ska vara* högheligt för dig och för dina söner.

10. På den allra heligaste *platsen* ska du äta det. Alla av manligt kön ska äta det. Det ska vara heligt för dig. 3 Mos. 6:18.

11. Och detta ska också vara ditt upphöjelseoffret av deras gåvor, med alla viftoffer av Israels barn. Jag har gett dem till dig och till dina söner och till dina döttrar med dig, som en evig rättighet. Alla som är rena i ditt hus, ska äta av det. 3 Mos. 10:15.

12. Allt det bästa av oljan, och allt det bästa av vinet och av säden, förstlingsgrödorna av det som de ger till HERREN, dem har jag gett åt dig.

13. Förstlingsfrukterna av allt som växer i landet, som de ska bära fram åt HERREN, ska tillhöra dig. Alla, som är rena i ditt hus, ska äta *av* det.

14. Allt som är helgat i Israel, ska tillhöra dig. 3 Mos. 27:28.

15. Allt det som öppnar moderlivet av allt kött som de för fram till HERREN, *antingen det är* människor eller djur, ska tillhöra dig. Men de förstfödda bland människor ska du sannerligen friköpa, och de förstfödda av orena djur ska du friköpa. 2 Mos. 13:12, 34:19.

16. De som ska friköpas ska du lösa ut från en månads ålder efter din värdering. Priset ska vara, fem siklar efter tempelvikt, som *är 20 gera**.

2 Mos. 30:13. 3 Mos. 27:25. 4 Mos. 3:47.
*En sikel är värd 20 gera.

17. Men du ska inte friköpa det förstfödda av nötboskap eller det förstfödda av får eller det förstfödda av getter. De *är* heliga. Deras blod ska du stänka på altaret, och deras fett ska du bränna upp *till* ett eldsoffer, till en välbehaglig doft för HERREN. 5 Mos. 15:19.

18. Men deras kött ska tillhöra dig, liksom viftoffersbringan och det högra låret ska tillhöra dig. 2 Mos. 29:26. 3 Mos. 7:34.

19. Alla de heliga upphöjelseoffer som

Israels barn offerar åt HERREN, har jag gett dig och dina söner och dina döttrar med dig, som en evig rättighet. Det är ett evigt saltförbund inför HERREN för dig lika väl som för dina efterkommande. 3 Mos.2:13. 2 Krön. 13:5.

20. HERREN sa till Aron: Du ska inte ha någon arvedel i deras land och inte heller ska du ha någon andel bland dem. Jag *är* din andel och din arvedel bland Israels barn.

5 Mos. 10:9, 18:2. Jos. 13:14f. Hes. 44:28.

21. Och se, jag har gett till Levis söner allt tionde i Israel till arvedel, för deras arbete som de utför i tjänsten vid uppenbarelsetältet.

22. Från och med nu får inte Israels barn komma nära uppenbarelsetältet, så att de inte drar synd över sig och dör.

23. Men leviterna ska utföra tjänsten vid uppenbarelsetältet och de ska bära sina missgärningar. *Det ska vara* en evig stadga genom alla släktled, att bland Israels barn ska de inte ha någon arvedel,

24. för det tionde som Israels barn offerar *som* ett upphöjelseoffer åt HERREN, det har jag gett till leviterna som arvedel. Därför har jag sagt till dem, att bland Israels barn ska de inte ha någon arvedel. 3 Mos. 27:30.

25. HERREN talade till Mose och sa:

26. Tala till leviterna och säg till dem: När ni tar emot Israels barns tionde, som jag har gett er som arvedel från dem, då ska ni bära fram ett upphöjelseoffer av den åt HERREN, en tiondel av tiondet.

27. Och *detta* ert upphöjelseoffer ska räknas för er som om *det var* säden från tröskplatsen och som det helt fyllda från vinpressen. 2 Mos. 22:29.

28. På detta sätt ska också ni ge ett upphöjelseoffer åt HERREN av allttionde som ni tar emot av Israels barn, och av dem ska ni ge HERRENS upphöjelseoffer till prästen Aron.

29. Av alla gåvor som ni får, ska ni offra varje upphöjelseoffer åt HERREN från det bästa av allt, från den del som är helig.

30. Därför ska du säga till dem: När ni har offerat* det bästa av det, då ska detta räknas för leviterna som avkastning från tröskplatsen och som avkastning från vinpressen. *KJV: lyft upp.

31. Ni och era familjer får äta det var som helst. Det *är* er lön för er tjänstgöring vid uppenbarelsetältet.

32. Ni ska inte dra på er någon synd på grund av det när ni har offerat* det bästa av det. Ni ska inte heller ohelga Israels barns heliga gåvor, så att ni inte dör. *KJV: lyft upp.

Kapitel 19

Den röda kon och reningsvattnet.

Och HERREN talade till Mose och Aron och sa:

2. Detta *är* den stadgan i lagen som HERREN har befallt och sagt: Säg till Israels barn, att de skaffar fram åt dig en röd ko som *är* felfri och utan lyte och *som* aldrig har burit på något ok. 5 Mos. 21:3.

3. Ni ska ge henne åt prästen Eleasar, så att han kan föra ut henne utanför lägret och låta henne slaktas i hans närvaro,

4. och prästen Eleasar ska ta av dess blod på sitt finger och stänka av dess blod sju gånger mot framsidan av uppenbarelsetältet.

5. Sedan ska *man* bränna upp kon i

hans närvaro. Hennes hud, kött och blod ska brännas upp tillsammans med hennes orenlighet. 2 Mos. 29:14.
3 Mos. 4:11-12. Hebr. 13:11.

6. Och prästen ska ta cederträ, isop och karmosinrött *garn* och kasta *det* in i mitten av flammorna från kon.

3 Mos. 14:4.

7. Sedan ska prästen tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten. Därefter får han komma in i lägret, men prästen ska vara oren ända till aftonen.

8. Den som brände upp henne ska tvätta sina kläder i vatten, bada sin kropp i vatten och vara oren ända till aftonen.

9. En man, *som är* ren ska samla ihop askan efter kon och lägga *den* utanför lägret på en ren plats. Den ska förvaras åt menigheten av Israels barn för att användas till reningsvatten. Det *är* till rening från synd*.

*KXII: Det är ett syndoffer.

10. Den som har samlat ihop askan efter kon ska tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen. Detta ska vara en evig stadga för Israels barn och för främlingen som bor ibland dem.

11. Den som rör vid liket av någon människa ska vara oren i sju dagar.

12. Han rena sig på den tredje dagen och på den sjunde dagen, *så* ska han bli ren. Men om han inte renar sig på tredje dagen då blir han inte ren på sjunde dagen.

13. Var och en som rör vid liket av någon människa som är död och inte renar sig, orenar HERRENS tabernakel, och den människan* ska utrotas ur Israel. Eftersom reningsvattnet inte blev stänkt på honom ska han vara

oren. Hans orenhet *förblir* kvar på honom.

*KXII och KJV: själ.

14. Detta *är* lagen när en människa dör i ett tält: Var och en som kommer in i tältet och var och en som redan *är* i tältet ska vara oren i sju dagar.

15. Och alla öppna kärl som inte är täckta och överbundna *är* orena.

16. Och var och en som ute på marken rör vid någon som blev dödad med svärd eller en död kropp, eller vid benen från en människa eller vid en grav ska vara oren i sju dagar.

17. För att rena den som har blivit orenad, ska man ta av askan av den kon som blev bränd för rening av synd, och hålla friskt* vatten över det i ett kärl.

*KXII och KJV: rinnande. Bokst. levande.

18. En ren man ska ta isop och doppa i vattnet och stänka på tältet och på alla kärlen, och på de personer som har varit där inne, också på honom som har rört vid benen eller vid den som blev dräpt eller den avlidne eller vid graven.

19. Den rene *mannen* ska stänka på den orene på den tredje dagen och på den sjunde dagen. På den sjunde dagen ska han rena sig själv och tvätta sina kläder och bada sig i vatten, så ska han bli ren om kvällen.

20. Den man som blir oren och inte renar sig, den mannen* ska utrotas ur folket, för han har orenat HERRENS helgedom. Reningsvattnet har inte blivit stänkt på honom. Han *är* oren.

*KXII och KJV: själ.

21. Detta ska vara en evig stadga för dem. Den som stänker reningsvattnet ska tvätta sina kläder. Och den som rör vid reningsvattnet ska vara oren till kvällen.

22. Allt som den orene rör vid ska vara orent, och den* som rör vid honom** ska vara oren ända till aftonen.

*KXII och KJV: själ. **KJV: det.

Kapitel 20

Mirjam dör. Vattnet ur klippan. Genomtåg vägras av Edom. Aron dör.

Sedan kom Israels barns hela menighet in i öknen Sin i första månaden, och folket stannade i Kadesh. Där dog Mirjam och där begravdes hon.

2. Och menigheten saknade vatten där och de samlade sig mot Mose och mot Aron.

2 Mos. 17:1f.

3. Folket grälade med Mose och talade och sa: Om vi ändå hade fått dö när våra bröder dog inför HERREN!

4 Mos. 11:33f, 16:32.

4. Varför har ni fört HERRENS församling till den här öknen, så att vi och vår boskap måste dö här?

5. Varför har ni fört oss upp ur Egypten och tagit oss till denna hemska plats? Här växer varken säd eller fikon eller vindruvor eller granatäpplen, och det finns inte heller något vatten att dricka?

6. Då gick Mose och Aron bort från församlingen till uppenbarelsetältets ingång och föll ner på sina ansikten. Och HERRENS härlighet visade sig för dem.

7. HERREN talade till Mose och sa:

8. Ta staven och kalla samman menigheten, du och din bror Aron, och tala till klippan inför deras ögon, och den ska ge ifrån sig vatten. Så skaffar du fram vatten åt dem ur klippan och du ger menigheten och deras boskap att dricka.

Ps. 78:16, 105:41.

1 Kor. 10:4.

9. Då tog Mose staven som låg inför HERREN, så som han hade befallt honom.

10. Och Mose och Aron kallade samman menigheten framför klippan, och han sa till dem: Hör på nu, ni upprorsmän! Kan vi skaffa fram vatten åt er ur denna klippa?

11. Så lyfte Mose upp sin hand och slog med sin stav två gånger på klippan, och mycket vatten kom ut, så att menigheten och deras boskap fick dricka.

12. Men HERREN sa till Mose och Aron: Eftersom ni inte trodde på mig till att helga mig inför Israels barns ögon, därför ska ni inte föra denna församling in i landet som jag har givit dem.

4 Mos. 27:14. 5 Mos. 1:37, 3:27,

5 Mos. 31:2, 32:49f, 34:4. Ps. 106:32.

13. Detta är Meribas* vatten, eftersom Israels barn tvistade med HERREN, och han visade sig helig bland dem.

Hes. 47:19. *Meriba betyder: tvist, stridighet.

14. Mose skickade sändebud från Kadesh till kungen i Edom: Så säger Israel, din broder, du känner alla de vedermödor som har drabbat oss.

1 Mos. 25:25-30. Dom. 11:19.

15. Hur våra fäder drog ner till Egypten, och hur vi bodde i Egypten under lång tid, och att vi och våra fäder blev illa behandlade av egyptierna.

16. När vi ropade till HERREN hörde han vår röst och sände en ängel och förde oss ut ur Egypten. Och se, vi är nu i Kadesh, en stad vid gränsen till ditt område.

2 Mos. 14:19.

17. Jag ber dig, låt oss få passera genom ditt land. Vi ska inte gå genom åkrarna och vingårdarna, inte heller ska vi dricka vatten ur brunnarna. Vi ska ta Kungsvägen och inte vika av

vare sig till höger eller vänster, förrän vi har passerat igenom ditt område.

18. Men Edom sa till honom: Du får inte passera härigenom. Om du gör det ska jag dra ut mot dig med svärd.

19. Israels barn sa till honom: Vi kommer att följa den stora vägen och om jag eller min boskap dricker av ditt vatten, så ska jag betala för det. Jag vill bara dra igenom till fots, inte något *annat*.

20. Men han sa: Du får inte gå härigenom. Och Edom drog ut mot honom med mycket folk och med stor makt*.

*KXII och KJV: stark hand.

21. På så sätt vägrade Edom att ge Israel fri passage igenom sitt område, därför drog sig Israel undan från honom.

22. Och Israels barn, hela menigheten, bröt upp från Kadesh och kom till berget Hor.

4 Mos. 33:37.

23. Och HERREN talade till Mose och Aron på berget Hor vid gränsen till Edoms land och sa:

24. Aron ska samlas till sitt folk, för han ska inte komma in i det land, som jag har gett åt Israels barn, eftersom ni trotsade mina ord vid Meribas vatten.

25. Ta Aron och hans son Eleasar och för dem upp på berget Hor,

4 Mos. 27:13, 33:38. 5 Mos. 32:50.

26. och ta av Aron hans kläder och sätt dem på hans son Eleasar för Aron ska samlas *till sitt folk* och dö där.

2 Mos. 28:2f, 29:5f.

27. Mose gjorde som HERREN hade befallt, och de gick upp på berget Hor i hela menighetens åsyn.

28. Mose tog av Aron hans kläder och satte dem på hans son Eleasar. Och Aron dog där uppe på toppen av

berget. Sedan steg Mose och Eleasar ner från berget.

5 Mos. 10:6, 32:50.

29. När hela menigheten såg att Aron var död, sörjde hela Israels hus över Aron i trettio dagar.

Kapitel 21

*Kungen i Arad besegras. Kopparormen.
Kungarna Sihon och Og besegras.*

När kungen i Arad, kananeen, som bodde i Negev*, hörde att Israel närmade sig längs Atarimvägen**, gav han sig i strid med Israel, och tog *några* av dem till fånga.

4 Mos. 33:40.

*KXII och KJV: söderut.**KJV: drog fram på vägen av spejarna. **KXII: spejares väg.

2. Då gav* Israel ett löfte till HERREN och sa: Om du verkligen vill ge detta folk i min hand, så ska jag fullständigt utplåna deras städer.

3 Mos. 27. *KXII och KJV: lovade.

3. Och HERREN lyssnade till Israels röst och gav kananeerna i deras hand, och de utplånade dem och deras städer fullständigt och kallade stället Horma.

4. Och de bröt upp från berget Hor och tog vägen mot Röda havet, för att gå vägen runt Edoms land. Men under vägen blev folket otåliga i sin själ.

5. Och folket talade mot Gud och mot Mose: Varför har ni fört oss upp från Egypten för att dö i öknen? För *här finns* varken bröd eller vatten, och vår själ är utled på den usla maten.

6. Då skickade HERREN giftiga* ormar in bland folket, och de bet folket så att mycket folk i Israel dog.

2 Mos. 16:3. 1 Kor. 10:9. *KXII och KJV: brännande.

7. Därför kom folket till Mose och sa: Vi har syndat, för vi har talat mot HERREN och mot dig. Be till HERREN,

att han tar bort dessa ormar från oss. Och Mose bad för folket.

8. Då sa HERREN till Mose: Gör en orm* och sätt upp den på en påle. Och det ska ske, att var och en som har blivit biten, när han ser på den, så får han leva.

Joh. 3:14.

*KXII: kopparorm. KJV: brännande orm.

9. Och Mose gjorde en orm av koppar och satte upp den på en påle. Och det skedde, att om en orm hade bitit någon, och han såg på kopparormen, så fick han leva.

2 Kung. 18:4. Joh. 3:14.

10. Och Israels barn bröt upp och slog läger i Obot.

11. Från Obot bröt de upp och slog läger vid Ije-Haabarim i öknen framför Moab, österut.

4 Mos. 33:44.

12. Därifrån bröt de upp och slog läger vid Sereds dal.

13. Därifrån bröt de upp och slog läger på andra sidan Arnon*, som går genom öknen från amoreernas område. För Arnon är Moabs gräns mellan Moab och Amoreerna.

Dan. 11:18. *en flod.

14. Därför talas det i Boken om HERRENS krig, Vaheb i Sufa* och i Arnons bäckar,

*KJV: Vad han gjorde i Röda havet.

*KXII: Den höga bergklippan allt intill skyn.

15. och vid bäckarnas flöden som går ner till Ars bosättning och lutar sig mot Moabs gräns.

16. Därifrån drog de till Beer som är den brunnen där HERREN sa till Mose: Samla folket så ska jag ge dem vatten.

17. Då sjöng Israel denna sång: Flöda, du brunn! Sjung om den,

18. brunnen som furstarna grävde, som de främsta i folket har grävt upp genom vägledning av lagstiftaren, med sina stavar. Från öknen drog de till Mattana,

19. från Mattana till Nahaliel, från Nahaliel till Bamot,

20. från Bamot till den dalen, som ligger på Moabs mark, till Pisgas topp, där det är utsikt ner mot Jeshimon*.

*ödemark, öken.

21. Israel skickade sändebud till Sihon, amoreernas kung, och sa:

5 Mos. 2:26. Dom. 11:19f.

22. Låt mig få passera genom ditt land. Vi ska inte vika in på åkrar eller in i vingårdar och vi ska inte dricka vatten ur brunnarna. Vi ska gå längs Kungsvägen tills vi har passerat ditt område.

4 Mos. 20:17.

23. Men Sihon tillät inte Israel att gå igenom hans land, utan Sihon samlade allt sitt folk och drog ut mot Israel i öknen. När han kom till Jahas gav han sig i strid mot Israel.

5 Mos. 2:32.

24. Men Israel slog honom med svärdsegg och intog hans land från Arnon till Jabbok, ända till Ammons barn, för gränsen till Ammons barn var befäst.

5 Mos. 2:37, 29:7.

Jos. 24:8. Ps. 135:11, 136:19. Amos 2:9.

25. Och Israel intog alla dessa städer. Och Israel bosatte sig i amoreernas alla städer, i Hesbon och i alla dess underlydande orter.

26. För Hesbon var Sichons, den amoreiske kungens, stad. Han hade fört krig mot den förre kungen i Moab och tagit ifrån honom hela hans land, ända till Arnon.

27. Därför säger de som använder ordspråk: Kom till Hesbon, låt Sihons stad byggas och befästas,

28. för en eld gick ut från Hesbon, en låga från Sihons stad. Den har förtärt Ar i Moab och härskarna över Arnons höga platser.

Jer. 48:45f.

29. Ve dig Moab! Förlorat är du, Kemosh* folk! Han har låtit sina söner bli flyktingar och sina döttrar föras i fångenskap till amoreernas kung i Sihon.

*moabiternas avgud.

30. Vi sköt ner dem. Hesbon är krossat ända till Dibon och vi har ödelagt dem *ända* till Nofa, som når till Medeba.

31. Och Israel bodde i amoreernas land.

32. Mose sände ut spejare till Jaeser, och de intog dess underlydande orter, och fördrev amoreerna som var där.

33. Och de vände sig därifrån och tog vägen till Basan. Och Og, kungen i Basan, drog ut med allt sitt folk mot dem till strid vid Edrei.

5 Mos. 3:1, 29:7.

34. Och HERREN sa till Mose: Frukta inte för honom, för jag har gett honom i din hand och allt hans folk och hans land. Du ska göra med honom på samma sätt som du gjorde med Sihon, amoreernas kung, som bodde i Hesbon.

5 Mos. 3:3.

Ps. 135:10-11, 136:19-20.

35. Och de slog honom och hans söner och allt hans folk till dess ingen överlevande fanns kvar, och tog hans land i besittning.

Kapitel 22

Balak och Bileam.

Israels barn bröt upp och slog läger på Moabs hedar, öster om Jordan, mitt emot Jeriko.

2. Balak, Sippors son, såg allt vad Israel hade gjort mot amoreerna.

Dom. 11:25.

3. Och Moab fruktade mycket för folket, eftersom det *var så* talrikt.

Moabiterna gruvade sig för Israels barn,

4. och moabiterna sa till de äldste i Midjan: Nu kommer denna skara att beta av allt runt omkring oss, liksom oxen betar av gräset på marken. Och Balak, Sippors son, *var* på den tiden kung i Moab.

5. Han skickade sändebud till Bileam, Beors son, från Petor, som *ligger* nära floden* i landet till sönerna av hans folk, för att kalla honom och säga: Se, ett folk har kommit från Egypten och se, de täcker jordens yta, och de har slagit läger mitt emot mig.

5 Mos. 23:4. Jos. 13:22, 24:9. Mika 6:5.

*floden Euftrat.

6. Kom nu därför, jag ber dig, och förbanna åt mig detta folk, för de *är* för mäktiga för mig. Kanske ska jag då kunna slå dem och driva bort dem ur landet, för jag vet, att den du välsignar *är* välsignad, och den du förbannar är förbannad.

7. Och de äldste i Moab och de äldste i Midjan gav sig iväg och hade med sig spådomslön i sin hand. De kom till Bileam och framförde till honom vad Balak hade sagt.

2 Petr. 2:15. Jud. v. 11.

8. Han sa till dem: Stanna här över natten, så ska jag komma tillbaka till er med de ord som HERREN talar till mig. Och de moabitiska furstarna stannade hos Bileam.

9. Och Gud kom till Bileam och sa: Vad är det för män som *är* hos dig?

10. Bileam sa till Gud: Balak, Sippors son, kungen i Moab, har sänt dem till mig för att *säga*:

11. Se, ett folk har kommit från Egypten som täcker jordens yta. Kom nu och förbanna dem åt mig. Kanske ska

jag då kunna besegra dem och driva bort dem.

12. Men Gud sa till Bileam: Du ska inte gå med dem. Du ska inte förbanna detta folk, för det *är* välsignat.

13. När Bileam steg upp på morgon sa han till Balaks furstar: Gå till ert land, för HERREN vägrade att låta mig följa med er.

14. Då stod de moabitiska furstarna upp och gav sig iväg till Balak och sa: Bileam vägrade att följa med oss.

15. Men Balak skickade ännu en gång iväg furstar, fler och förnämligare än de förra.

16. Och de kom till Bileam och sa till honom: Så säger Balak, Sippors son: Jag ber dig, låt ingenting hindra dig från att komma till mig,

17. för jag vill bevisa dig mycket stor ära*, och allt vad du säger till mig ska jag göra. Jag ber dig, kom och förbanna detta folk åt mig.

*Alt. övers. löna dig rikligt.

18. Då svarade Bileam och sa till Balaks tjänare: Om Balak än gav mig sitt hus fullt med silver och guld, så kan jag inte överträda ordet från HERREN, min Gud, varken mer eller mindre.

4 Mos. 24:13.

19. Så därför, ber jag er, stanna kvar här över natten också ni, så att jag får veta vad HERREN har mer att säga mig.

20. På natten kom Gud till Bileam och sa till honom: Om dessa män har kommit för att kalla dig, så stå upp och följ med dem. Men du ska bara göra efter det ordet som jag talar till dig.

21. På morgonen steg Bileam upp, sadlade sitt åsne och följde med de moabitiska furstarna.

22. Men Guds vrede upptändes, därför att han gav sig i väg, och en HERRENS ängel ställde sig i vägen för att stå emot honom. Och han kom ridande på sin åsna och två av hans tjänare *var* med honom.

23. När åsnan såg HERRENS ängel stå i vägen med ett draget svärd i sin hand, vek åsnan av från vägen och gick ut på åkern. Då slog Bileam åsnan för att få henne att vända tillbaka in på vägen.

24. Då ställde sig HERRENS ängel på en stig mellan vingårdarna, *med* en mur på vardera sidan.

25. När åsnan såg HERRENS ängel, tryckte hon sig mot muren och klämde Bileams fot mot muren. Och han slog henne ännu en gång.

26. Och HERRENS ängel gick längre fram och ställde sig på ett trångt ställe, där det inte *fanns* någon möjlighet att vika åt sidan, vare sig åt höger eller åt vänster.

27. När åsnan såg HERRENS ängel lade hon sig ner under Bileam, och Bileams vrede upptändes, och han slog åsnan med staven.

28. Då öppnade HERREN åsnans mun och hon sa till Bileam: Vad har jag gjort mot dig, eftersom du tre gånger har slagit mig?

2 Petr. 2:16.

29. Och Bileam sa till åsnan: Därför att du har gjort mig till åtlöje. Hade jag haft ett svärd i min hand, så skulle jag döda dig.

30. Åsnan sa till Bileam: Är inte jag din åsna, som du har ridit på ända sedan *jag blev* din? Har jag någon gång brukat göra så mot dig? Och han sa: Nej.

31. Då öppnade HERREN Bileams ögon, så att han såg hur HERRENS

ängel stod på vägen med ett draget svärd i sin hand, och han bugade sig och föll ner på sitt ansikte.

32. Och HERRENS ängel sa till honom: Varför har du slagit din åsna dessa tre gånger? Se, jag har gått ut för att stå i vägen för dig, eftersom *din* resa misshagar mig.

33. Åsnan såg mig och har dessa tre gånger vikit undan för mig. Om hon inte hade vikit undan för mig, skulle jag nu i sanning ha dödat dig men låtit henne leva.

34. Bileam sa till HERRENS ängel: Jag har syndat, för jag visste inte att du stod mig emot på vägen. Därför vill jag nu vända tillbaka, om det har väckt ditt misshag.

35. Och HERRENS ängel sa till Bileam: Följ med dessa män, men endast de ord jag säger till dig ska du tala. Och Bileam följde med Balaks furstar.

36. När Balak hörde att Bileam var på väg, gick han ut för att möta honom vid den stad i Moab, som *ligger* i gränstrakterna vid Arnon, som *utgör* den yttersta gränsen.

37. Och Balak sa till Bileam: Har jag inte enträget skickat bud efter dig för att kalla dig? Varför kom du inte till mig? Skulle jag verkligen inte kunna visa dig ära?

38. Bileam sa till Balak: Se, jag har kommit till dig. Har jag nu någon egen makt överhuvudtaget att tala något? Endast vad Gud lägger i min mun, det måste jag tala.

39. Så följde Bileam med Balak, och de kom till Kirjat Husot.

40. Och Balak slaktade oxar och får och sände till Bileam och till de furstar som *var* med honom.

41. Och det hände följande morgon att Balak tog med sig Bileam och förde upp honom på Bamot Baal. Därifrån kunde han se den långst ut belägna *delen* av folket.

Kapitel 23

Bileams första välsignelse över Israel.

Bileam sa till Balak: Bygg här sju altaren åt mig och bered åt mig här sju tjurar och sju baggar.

2. Balak gjorde så som Bileam hade sagt, och Balak och Bileam offrade en tjur och en bagge på *varje* altare.

3. Sedan sa Bileam till Balak: Ställ dig vid ditt brännoffer, så går jag härifrån. Kanske kommer HERREN för att möta mig. Vad han än låter mig se ska jag berätta för dig. Och han gick upp på en hög kulle*. *KXII: Och gick åstad hastigt.

4. Och Gud mötte Bileam, och han sa till honom: Sju altaren har jag ställt i ordning, och på *varje* altare har jag offrat en tjur och en bagge.

5. Och HERREN lade ord i Bileams mun och sa: Gå tillbaka till Balak och detta ska du säga.

6. Så vände han tillbaka till honom, och se, han stod bredvid sitt brännoffer, han och alla Moabs furstar.

7. Och han bar fram sitt budskap* och sa: Balak, Moabs kung hämtade mig från Aram, från österns berg. Han *sa*: Kom och förbanna Jakob åt mig och kom och fördöm** Israel.

5 Mos. 23:4. *KJV: ordspråk, liknelse.

**KJV: trotsa, utmana.

8. Hur kan jag förbanna den som Gud inte har förbannat. Hur kan jag fördöma* *den* som HERREN inte har fördömt?

*KJV: trotsa, utmana.

9. För från klippornas topp ser jag honom och från bergshöjderna skådar jag honom. Se, folket ska bo för sig självt och ska inte bli räknat bland hedningarna.

5 Mos. 4:34.

10. Vem kan räkna Jakobs stoft eller räkna fjärdedelen av Israel? Må jag dö de rättfärdigas död, och må mitt slut bli så som deras!

1 Mos. 13:16.

11. Och Balak sa till Bileam: Vad har du gjort mot mig? Jag tog hit dig för att förbanna mina fiender, och se, du har välsignat *dem*.

12. Och han svarade och sa: Ska jag inte ta i akt så att jag talar det som HERREN har lagt i min mun?

13. Och Balak sa till honom: Jag ber dig, följ med mig till en annan plats där du kan se dem. Du ska se endast den längst ut belägna delen av dem, men du ska inte se dem alla. Förbanna dem åt mig därifrån.

14. Och han tog honom till Väktarplatån* på toppen av Pisga. Där byggde han sju altaren och offrade en tjur och en bagge på *varje* altare.

*Hebr. Sofim.

15. Och han sa till Balak: Stanna du här bredvid ditt brännoffer, medan jag möter HERREN därborta.

16. Och HERREN mötte Bileam och lade ord i hans mun och sa: Gå tillbaka till Balak och tala följande.

17. Så kom han till honom, och se, han stod bredvid sitt brännoffer, och Moabs furstar tillsammans med honom. Och Balak sa till honom: Vad har HERREN sagt?

18. Och han bar fram sitt budskap* och sa: Stå upp, Balak, och hör. Lyssna till mig, du Sippors son.

*KJV: ordspråk, liknelse.

19. Gud är inte en människa så att

han skulle ljuga, inte heller en människoson, så att han skulle ångra sig. Skulle han säga något och inte göra *det*? Skulle han tala något och inte hålla det?

20. Se, jag har fått *befallning* om att välsigna, och han har välsignat, och jag kan inte ändra det.

21. Han har inte skådat någon orättfärdighet* i Jakob, inte heller har han sett något ont** i Israel. HERREN, hans Gud, *är* med honom, och en kungs jubelrop *är* bland dem.

*KXII: möda. **KXII: arbete. KJV: förvändhet.

22. Gud förde dem ut från Egypten. Han har styrka som en vildoxe*.

4 Mos. 24:8. 5 Mos. 33:17. *KJV och KXII: enhörning.

23. Sannerligen *det finns* ingen trolldom mot Jakob, inte heller någon spådom mot Israel. Efter denna tid ska det bli sagt om Jakob och om Israel: *Se vad Gud har gjort!*

24. Se, folket ska resa sig likt en lejoninna* och höja sig upp som ett ungt lejon. Det ska inte lägga sig till ro förrän det har ätit upp sitt byte och druckit de slagnas blod.

1 Mos. 49:9. *KJV: stort lejon.

25. Då sa Balak till Bileam: Du ska varken förbanna dem eller välsigna dem.

26. Men Bileam svarade och sa till Balak: Har jag inte sagt till dig att allt vad HERREN säger, det måste jag göra?

27. Då sa Balak till honom: Jag ber dig, Kom, jag vill ta med dig till ett annat ställe. Kanske behagar det Gud att du därifrån förbannar dem åt mig.

28. Balak tog Bileam med sig upp på toppen av Peor, med utsikt över öknen. 29. Och Bileam sa till Balak: Bygg här sju altaren åt mig och gör i ordning sju tjurar och sju baggar.

30. Balak gjorde som Bileam sa, och han offrade en tjur och en bagge på *varje* altare.

Kapitel 24

Bileam fortsätter att välsigna Israel och vänder därefter tillbaka till sitt land.

När Bileam såg att det behagade **HERREN** att välsigna Israel, gick han inte som de förra gångerna för att söka trolldom, utan vände sitt ansikte mot öknen. 4 Mos. 23:3f.

2. Och när Bileam höjde blicken, såg han Israel *i sina läger* efter sina stammar. Och Guds Ande kom över honom.

3. Och han bar fram sitt budskap* och sa: Så säger Bileam, Beors son, så säger mannen vars ögon öppnades, *KJV: ordspråk, liknelse.

4. så säger han som hörde Guds ord, som såg den Allsmåktiges syn, *han som föll i trans*, men med ögonen öppna.

5. Hur sköna är inte dina tält, o Jakob, dina boningar*, o Israel!

*KJV: dina tabernakler.

6. Som utbredda dalar, som trädgårdar vid floden, som aloeträd planterade av **HERREN**, som cedrar vid vatten.

7. Vatten strömmar ur hans ämbar, och hans säd *ska vara* i många vatten. Hans kung ska vara större än Agag, och hans kungarike ska vara upphöjd.

8. Gud förde honom ut ur Egypten. Han har styrka som en vildoxe*. Han ska uppsluka hednafolken, hans fiender, och han ska krossa deras ben och genomborra *dem* med sina pilar. 4 Mos. 23:22. *KJV: enhörning.

9. Han böjer sig, han lägger sig ner som ett lejon, som en lejoninna*, vem vågar väcka honom? Välsignad är den som välsignar dig, och förbannad är den som förbannar dig. 1 Mos. 12:3, 27:29, 49:9. *KJV: ett stort lejon.

10. Då upptändes Balaks vrede mot Bileam, och han slog ihop händerna. Och Balak sa till Bileam: Till att förbanna mina fiender kallade jag hit dig, och se, du har dessa tre gånger välsignat *dem*.

11. Därför fly nu din väg hem till din plats. Jag tänkte bevisa dig stor ära, men se, **HERREN** har förhindrat dig att bli ärad.

12. Och Bileam sa till Balak: Talade jag inte till dina sändebud som du skickade till mig och sa:

13. Även om Balak ger mig sitt hus fullt med silver och guld kan jag inte överträda **HERRENS** befallning, att göra gott eller ont efter eget tycke. Vad **HERREN** säger, det måste jag tala. 4 Mos. 22:18f.

14. Och se, nu går jag till mitt folk. Kom, *och* jag ska låta dig få veta vad detta folk ska göra med ditt folk i framtiden.

15. Och han bar fram sitt budskap* och sa: Så säger Bileam, Beors son, så säger mannen vars ögon öppnades, *KJV: ordspråk, liknelse.

16. så säger han som hörde Guds ord, som känner den Högstes kunskap, som såg den Allsmåktiges syn, *han som föll i trans*, men med ögonen öppna:

17. Jag ser honom, men inte nu, jag skådar honom, men inte nära. En stjärna* träder fram ur Jakob, och en spira höjs ur Israel och krossar Moabs

sidor och utrotar alla söner till Set.

5 Mos. 18:15. 2 Sam. 8:2. Ps. 110:5.

Jes. 15:1, 16:14. Matt. 2:2. **Kristusprofetia.*

18. Edom ska bli en egendom, Seir ska också bli en egendom för sina fiender, och Israel ska göra mäktiga* ting.

2 Sam. 8:14. **KJV: visa sin djärvhet. KXII: vinna seger.*

19. Ur Jakob ska komma en som har herravälde och han ska utrota de överlevande i staden.

20. Sedan när han såg på Amalek, bar han fram sitt budskap* och sa: Amalek, den förste bland hednafolken, men slutet för honom *blir att* han förgås för evigt.

2 Mos. 17:8f.

5 Mos. 25:19. 1 Sam. 15:2f. **KJV: ordspråk, liknelse.*

21. Sedan när han såg på keniterna, bar han fram sitt budskap* och sa: Säker är din boning, lagt på klippan är ditt näste.

**KJV: ordspråk, liknelse.*

22. Likväl ska Kain* prisges åt skövling, ända tills Assur för bort dig i fångenskap.

**keniternas stamfar.*

23. Och han bar fram sitt budskap* och sa: O, vem ska bli vid liv när Gud låter detta ske?

**KJV: ordspråk, liknelse.*

24. Skepp *ska komma* från kitteernas kust* och hemsöka Assur och hemsöka Eber, och även han ska förgås för evigt.

**Cypern.*

25. Sedan bröt Bileam upp och återvände hem. Också Balak for sin väg.

Kapitel 25

Israeliterna förförs av moabiterna till otukt och avgudadyrkan. Pinehas nitälskan.

Israel stannade i Sittim, och folket **I**började bedriva hor med Moabs döttrar.

Upp. 2:14.

2. Dessa inbjöd folket till sina gudars offermåltider, och folket åt och böjde* sig ner inför deras gudar. **KXII: tillbad.*

3. Och Israel gav sig i lag med Baal-Peor. Då upptändes HERRENS vrede mot Israel.

5 Mos. 4:3. Jos. 22:17.

Ps. 106:28. Hos. 9:10.

4. Och HERREN sa till Mose: Grip alla ledarna för folket, och häng upp dem inför HERREN ute i solen, för att HERRENS glödande vrede kan vändas från Israel.

5. Och Mose sa till Israels domare: Var och en ska döda dem av sina män, som har gett sig i lag med Baal-Peor.

6. Och se, en man av Israels barn kom och förde in bland sina bröder en midjanitisk kvinna inför ögonen på Mose och hela Israels barns menighet, som *stod* gråtande *vid* uppenbarelsetältets* ingång.

**KXII: vittnesbördets tabernakel.*

7. När Pinehas, son till Eleasar, son till prästen Aron, såg *detta*, reste han sig från menigheten och tog ett spjut i sin hand,

Ps. 106:30.

8. och följde efter den israelitiska mannen in i tältet och genomborrade dem båda, den israelitiska mannen och kvinnan genom hennes mage. Så upphörde hemsökelsen bland Israels barn.

9. De som dog av denna plåga var 24 000.

1 Kor. 10:8.

10. HERREN talade till Mose och sa: 11. Pinehas, son till Eleasar, son till prästen Aron, har vänt bort min vrede från Israels barn, genom att han har nitälskat för min skull bland dem, så att jag i min nitälskan inte skulle göra slut på Israels barn.

12. Säg därför: Se, jag ger honom mitt fridsförbund,

13. ett förbund om ett evigt prästdöme för honom och hans efterkommande efter honom, därför att han

har nitälskat för sin Gud och bringade försoning för Israels barn.

14. Namnet på den dödade israeliske mannen som dödadades tillsammans med den midjanitiska kvinnan, *var* Simri, son till Salu, en ledare för ett fädernehus bland simeoniterna.

15. Namnet på den dödade midjanitiska kvinnan *var* Kosbi*, dotter till Sur, som *var* huvudman för folket i ett fädernehus i Midjan.

4 Mos. 31:8.
*betyder falsk.

16. HERREN talade till Mose och sa:

17. Angrip midjaniterna och slå dem,

4 Mos. 31:2.

18. för de har angripit er med sin list, genom att lura er i saken med Peor och i saken med Kosbi, deras syster, den midjanitiska furstedottern, som dödadades på den dag hemsökelsen kom för Peors skull.

Kapitel 26

Ny folkräkning.

Och det skedde efter hemsökelsen att HERREN talade till Mose och till Eleasar, prästen Arons son, och sa:

2. Ta summan av Israels barns hela menighet, från tjugo års ålder och uppåt, efter deras fädernehus, alla i Israel som kan göra krigstjänst.

3. Och Mose och prästen Eleasar, talade till dem på Moabs hedar vid Jordan *mitt emot* Jeriko och sa.

4. *Ta summan av folket*, från tjugo års ålder eller uppåt, som HERREN hade befallt Mose och Israels barn, som hade dragit ut ur Egyptens land.

5. Ruben, Israels förstfödde son, Rubens söner *var*: Av Hanok hanokiternas släkt, av Pallu palluiternas släkt,

6. av Hesron hesroniternas släkt, av Karmi karmiternas släkt.

7. Detta *var* de rubenitiska släkterna. Och de som blev mönstrade av dem var 43 730.

8. Pallus son var Eliab.

9. Och Eliabs söner var Nemuel, Datan och Abiram. Det var den Datan och den Abiram, *vilka var* utnämnda av menigheten, som satte sig upp mot Mose och mot Aron, tillsammans med Koras skara, när dessa satte sig upp mot HERREN.

4 Mos. 16:1f.

10. Och jorden öppnade sin mun och slukade upp dem tillsammans med Kora, då denne skara omkom, då elden förtärde de 250 männen, och de blev till ett tecken.

4 Mos. 16:31.

5 Mos. 11:6.

11. Men Koras barn omkom inte.

12. Simeons söner, efter deras släkter var: Av Nemuel nemueliternas släkt, av Jamin jaminernas släkt, av Jakin jakiniternas släkt,

13. av Sera seraiternas släkt, av Saul sauliternas släkt.

14. Dessa *var* simeoniternas släkter, 22 200.

15. Gads söner, efter deras släkter var: Av Sefon sefoniternas släkt, av Haggi haggiternas släkt, av Suni suniternas släkt,

16. av Osni osniternas släkt, av Eri eriternas släkt,

17. av Arod aroditernas släkt, av Areli areliternas släkt.

18. Dessa *var* Gads söners släkter, efter de mönstrade av dem, 40 500.

19. Judas söner *var* Er och Onan. Er och Onan dog i Kanaans land.

1 Mos. 38:3f, 46:12.

20. Judas söner efter deras släkter var: Av Sela selaiternas släkt, av Peres pere-

siternas släkt, av Sera seraiternas släkt.
 21. Peres söner var: Av Hesron hesroniternas släkt, av Hamul hamuliternas släkt.
Rut 4:18. 1 Krön. 2:5.
 22. Dessa *var* Judas släkter, efter de mönstrade av dem, 76 500.
 23. Isaskars söner efter deras släkter var: Av Tola tolaiternas släkt, av Puva puniternas släkt,
 24. av Jasub jasubiternas släkt, av Simron simroniternas släkt.
 25. Dessa *var* Isaskars släkter, efter de mönstrade av dem, 64 300.
 26. Sebulons söner efter deras släkter *var*: Av Sered serediternas släkt, av Elon eloniternas släkt, av Jaleel jaleeliternas släkt.
 27. Dessa *var* sebuloniternas släkter, efter de mönstrade av dem, 60 500.
 28. Josefs söner efter deras släkter *var*: Manasse och Efraim.
 29. Manasses söner var: Av Makir makiriternas släkt. Och Makir blev far till Gilead. Av Gilead *kom* gileaditernas släkt.
Jos. 17:1.
 30. Detta *är* Gileads söner: Av Ieser ieseriternas släkt, av Helek helekiterernas släkt,
 31. *av* Asriel asrieliternas släkt, *av* Sikem sikemiternas släkt,
 32. *av* Semida semidaiternas släkt och *av* Hefer heferiternas släkt.
 33. Men Selofhad, Hefers son, hade inga söner, utan bara döttrar. Namnen på Selofhads döttrar *var* Mahela, Noa, Hogla, Milka och Tirsä.
4 Mos. 27:1, 36:2f. Jos. 17:3.
 34. Dessa *var* Manasses släkter, och de som blev mönstrade av dem, 52 700.
 35. Detta *är* Efraims söner efter deras släkter: Av Sutela sutelaiternas släkt,

av Beker bekeriternas släkt, av Tahan tahaniternas släkt.
 36. Dessa *är* Sutelas söner: Av Eran eraniternas släkt.
 37. Dessa *var* Efraims söners släkter, efter de mönstrade av dem, 32 500. Dessa *är* Josefs söner efter deras släkter.
 38. Benjamins söner efter deras släkter var: Av Bela belaiternas släkt, av Asbel asbeliternas släkt, av Ahiram ahiramiternas släkt,
 39. *av* Sefufam sufamiternas släkt, *av* Hufam hufamiternas släkt.
 40. Belas söner var Ard och Naaman, arditernas släkt, *av* Naaman naamiternas släkt.
 41. Dessa *var* Benjamins söner, efter deras släkter, och de mönstrade *av* dem *var*, 45 600.
 42. Dessa *var* Dans söner, efter deras släkter: Av Suham suhamiternas släkt. Dessa *var* Dans släkter, efter deras släkter.
 43. Alla *av* suhamiternas släkter, efter de mönstrade *av* dem, *var* 64 400.
 44. Asers söner, efter deras släkter *var*: Av Jimna jimnaiternas släkt, *av* Jisvi jisviternas släkt, *av* Beria beriaiternas släkt.
 45. *Av* Berias söner: *Av* Heber heberiternas släkt, *av* Malkiel malkieliternas släkt.
 46. Asers dotter hette Sera.
 47. Dessa *var* Asers barns släkter, efter de mönstrade *av* dem, 53 400.
 48. Naftalis söner efter deras släkter *var*: *Av* Jaseel jaseeliternas släkt, *av* Guni guniternas släkt,
 49. *av* Jeser jeseriternas släkt, *av* Sillem sillemiternas släkt.
 50. Dessa *var* Naftalis släkter efter

deras släkter, och de mönstrade av dem *var* 45 400.

51. Dessa *var* de av Israels barn som blev mönstrade, 601 730.

2 Mos. 12:37. 4 Mos. 1:45-46, 2:32.

52. HERREN talade till Mose och sa:

53. Åt dessa ska landet fördelas till arvedel, efter antalet namn.

54. Åt en större stam ska du ge en större arvedel och åt den som är mindre ska du ge en mindre arvedel. Var och en ska få sin arvedel efter antalet av dem som blev mönstrade.

4 Mos. 33:54.

55. Men landet ska fördelas genom lottkastning. Efter namnen på sina fädernestammar ska de få sina arvedelar.

56. Efter lottens utslag ska dess arv fördelas mellan de som är många och de som är få.

57. Dessa *var* de som blev mönstrade av leviterna, efter sina släkter: Av Gerson gersoniternas släkt, av Kehat kehatiternas släkt, av Merari merariternas släkt.

1 Mos. 46:11.

2 Mos. 6:16. 4 Mos. 3:17.

58. Detta *är* leviternas släkter: libniternas släkt, hebroniternas släkt, mahliternas släkt, musiternas släkt, koraiternas släkt. Och Kehat blev far till Amram.

59. Amrams hustru hette Jokebed, Levis dotter, som föddes åt Levi i Egypten. Åt Amram födde hon Aron och Mose och deras syster Mirjam.

2 Mos. 2:1f, 6:20. 1 Krön. 6:2.

60. Åt Aron föddes Nadab och Abihu, Eleasar och Itamar.

61. Men Nadab och Abihu dog när de bar fram främmande eld inför HERREN.

3 Mos. 10:1f. 4 Mos. 3:4. 1 Krön. 24:2.

62. De som blev mönstrade av dem

var 23 000, alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, för de blev inte mönstrade tillsammans med *de andra av* Israels barn, eftersom de inte hade fått någon arvedel bland Israels barn.

63. Detta *var* de som blev mönstrade av Mose och prästen Eleasar, de som mönstrade Israels barn på Moabs hedar vid Jordan, *mitt emot* Jeriko.

64. Men bland dessa fanns det inte en man av dem som blev mönstrade av Mose och prästen Aron, när de mönstrade Israels barn i Sinaiöknen,

4 Mos. 1:18f.

65. för om dem hade HERREN sagt: De ska sannerligen dö i öknen. Så det fanns inte en man kvar av dem förutom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.

4 Mos. 14:29f, 32:10f.

1 Kor. 10:5.

Kapitel 27

Selofhads döttrars arvedel. Josua förordnas att efterträda Mose.

Döttrarna till Selofhad trädde fram, som var son till Hefer, son till Gilead, son till Makir, son till Manasse från släkterna till Manasse, Josefs son. Detta *var* namnen på hans döttrar Mahela, Noa, Hogla, Milka och Tirsä.

4 Mos. 26:33, 36:1f. Jos. 17:3.

2. De ställde sig inför Mose och inför prästen Eleasar, och inför furstarna och hela menigheten, *vid* ingången till uppenbarelsetält* och sa:

*KKII: vittnesbördets tabernakel.

3. Vår far dog i öknen, men han var inte med i den skara som gaddade sig samman mot HERREN, bland Koras skara, utan dog i sin egen synd, och han hade inga söner.

4 Mos. 16:1f.

4. Varför skulle vår fars namn utplånas ur hans släkt för att han inte hade någon son? Ge oss *därför* en arvedel bland vår fars bröder.

5. Så Mose lade fram deras sak inför HERREN.

6. Och HERREN talade till Mose och sa.

7. Selofhads döttrar har talat rätt. Du ska sannerligen ge dem en egendom som arv bland deras fars bröder, och du ska låta deras fars arvedel gå över till dem.

8. Och du ska tala till Israels barn och säga: När en man dör och inte har någon son, så ska ni låta hans arvedel gå över till hans dotter.

9. Om han inte har någon dotter, så ska ni ge hans arvedel åt hans bröder.

10. Om han inte har några bröder, så ska ni ge hans arvedel åt hans fars bröder.

11. Om hans far inte har några bröder, så ska ni ge hans arvedel åt den närmaste blodsförvanten inom hans släkt, och han ska ärva den. Detta ska vara en lagstadga för Israels barn, så som HERREN har befallt Mose.

12. HERREN sa till Mose: Gå upp på berget Abarim och se det land som jag har gett åt Israels barn. 5 Mos. 32:48.

13. Och när du har sett det, ska också du samlas till ditt folk, liksom din bror Aron har blivit samlad,

4 Mos. 20:24f.

14. för i öknen Sin, när menigheten tvistade med mig, var ni upproriska mot min befallning om att helga mig vid vattnet inför deras ögon. Det är Meribas* vatten vid Kadesh i öknen Sin. 4 Mos. 20:13. 5 Mos. 32:51. *KXII: trätovatten.

15. Mose talade till HERREN och sa:

16. Må HERREN, Gud över andarna till allt kött sätta en man över menigheten,

17. som kan gå ut framför dem och som kan gå in framför dem, och som kan leda dem ut och som kan föra dem in, så att inte HERRENS menighet blir som får, som inte har någon herde.

18. Och HERREN sa till Mose: Ta med dig Josua, Nuns son, en man som Anden *är* i, och lägg din hand på honom,

1 Mos. 41:38. 2 Mos. 33:11.

5 Mos. 34:9. Apg. 7:55.

19. och ställ honom inför prästen Eleasar och inför hela menigheten och ge honom hans uppdrag inför deras ögon.

20. Lägg på honom av din värdighet, så att hela Israels barns menighet lyder honom.

21. Han ska stå inför prästen Eleasar, som ska fråga för honom om urimsdom, inför HERREN. Efter hans ord ska de dra ut, och efter hans ord ska de komma in, han och alla Israels barn med honom, hela menigheten.

2 Mos. 28:30. 3 Mos. 8:8. 1 Sam. 28:6.

22. Mose gjorde så som HERREN hade befallt honom. Han tog Josua och ställde honom inför prästen Eleasar och inför hela menigheten.

23. Han lade sina händer på honom och gav honom hans uppdrag, så som HERREN hade befallt genom Mose hand.

Kapitel 28

Stadgan om offren.

HERREN talade till Mose och sa; 2. Befall Israels barn och säg till dem: Var nogga med att ni på fast-

ställda tider bär fram mina offer *och* mitt bröd till mina eldsoffer *till* en välbehaglig doft för mig.

3. Och säg till dem: Detta *är* det eldsoffer, som ni ska offra åt HERREN: två felfria årsgamla lamm *som* ständigt återkommande brännoffer varje dag.

4. Det ena lammet ska du offra på morgonen, och det andra lammet ska du offra i skymningen,

5. och som matoffer en tiondels efa* fint mjöl, blandat med en fjärdedels hin** olja av stötta oliver.

*en tiodel ca. 3,5 liter. **en fjärdedel ca. 1,5 liter.

6. Detta *är* det dagliga brännoffret som instiftades på Sinaiberget, till en välbehaglig doft, ett eldsoffer åt HERREN.

2 Mos. 29:40-42.

7. Som drickoffer till det *ska det vara* en fjärdedels hin för varje lamm. I helgedomen ska du utgjuta stark dryck åt HERREN *som* ett drickoffer.

8. Och det andra lammet ska du offra i skymningen med samma matoffer och samma drickoffer som på morgonen ska du offra *det*, ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

9. På sabbatsdagen två årsgamla, felfria lamm, och *som* matoffer två tiondelar fint mjöl blandat med olja, med dess drickoffer.

10. Detta *ska vara* brännoffret för varje sabbat, förutom det dagliga brännoffret med dess drickoffer.

11. På den första dagen i era månader ska ni offra ett brännoffer åt HERREN två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla felfria lamm,

12. och tre tiondelar fint mjöl blandat med olja *som* matoffer till varje tjur, och två tiondelar fint mjöl blandat med olja *som* matoffer till en bagge,

13. och en tiondel fint mjöl blandat med olja *som* matoffer till varje lamm, ett brännoffer till en välbehaglig doft, ett eldsoffer åt HERREN.

14. Och de tillhörande drickoffren ska vara en halv hin vin till tjuren och en tredjedels hin till baggen och en fjärdedels hin till lammet. Detta *är* nymånadsbrännoffret för varje månad under årets alla månader.

15. Dessutom ska en getabock offras till syndoffer åt HERREN, förutom det dagliga brännoffret med dess drickoffer.

16. På den fjortonde dagen i den första månaden, *är* det HERRENS påsk.

2 Mos. 12:18. 3 Mos. 23:5. 5 Mos. 16:1f.

17. På femtonde dagen i samma månad *är* det högtid. I sju dagar ska man äta osyrat bröd.

18. På den första dagen *ska det vara* en helig sammankomst, då får ni på intet sätt utföra något fysiskt arbete.

19. Och *som* eldsoffer, ett brännoffer åt HERREN, ska ni offra två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla lamm, de ska vara felfria.

20. Det tillhörande matoffret *ska vara av* fint mjöl blandat med olja. Tre tiondelar ska ni offra till en tjur, och två tiondelar till en bagge,

21. och en tiondel ska du offra till varje lamm av de sju lammen,

22. och en bock *till* syndoffer för att bringa försoning för er.

23. Ni ska offra dessa förutom morgnens brännoffer som *utgör* det dagliga brännoffret.

24. På samma sätt ska ni offra varje dag under de sju dagarna maten till eldsoffret, till en välbehaglig doft för HERREN. Det ska offras förutom

det dagliga brännoffret med dess drickoffer.

25. På den sjunde dagen ska ni hålla en helig sammankomst. Då får ni inte utföra något fysiskt arbete.

26. Också på dagen för förstlings-skörden, när ni bär fram det nya matoffret åt HERREN, efter att era veckor *är över*, ska ni hålla en helig sammankomst. Då får ni inte utföra något fysiskt arbete.

2 Mos. 23:16.

3 Mos. 23:15f.

27. Och ni ska offra brännoffer till en välbehaglig doft för HERREN, två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla lamm,

28. och dess matoffer av fint mjöl blandat med olja, tre tiondelar till varje tjur och två tiondelar till varje bagge,

29. och en tiondel till varje lamm av de sju lammen,

30. *och* en getabock för att bringa försoning för er.

31. Ni ska offra *dessa* förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer. De ska vara felfria.

Kapitel 29

Nyårshögtidsoffer, försoningsdagens offer, lövhyddohögtidens offer.

Isjunde månaden, på den första *dagen* i månaden, ska ni hålla en helig sammankomst. Då får ni inte utföra något fysiskt arbete. Den ska för er vara en dag med basunklang.

3 Mos. 23:24f.

2. Och ni ska offra brännoffer till en välbehaglig doft för HERREN en ungtjur, en bagge *och* sju felfria årsgamla lamm,

3. och dess matoffer *av* fint mjöl blandat med olja, tre tiondelar till en tjur, *och* två tiondelar till en bagge,

4. och en tiondel till varje lamm av de sju lammen,

5. och en getabock så som syndoffer *för* att bringa försoning för er

6. förutom nymånadsbrännoffret med dess matoffer och det dagliga brännoffret med dess matoffer och dess drickoffer som föreskrivs för dem till en välbehaglig doft, ett eldoffer åt HERREN.

7. På den tionde *dagen* i samma sjunde månad ska ni hålla en helig sammankomst, och ni ska ödmjuka* er och ni får inte utföra något arbete.

3 Mos. 16:29f. *KJV: och ni ska plåga era själar.

8. Ni ska offra ett brännoffer *till* en välbehaglig doft för HERREN, en ungtjur, en bagge *och* sju årsgamla lamm. De ska vara felfria.

9. Och matoffret som hör till *ska vara av* fint mjöl blandat med olja, tre tiondelar till en tjur, två tiondelar till en bagge,

10. och en tiondel till varje lamm av de sju lammen,

11. och en getabock *som* syndoffer, förutom försoningsdagens syndoffer och det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

12. På den femtonde dagen i den sjunde månaden ska ni hålla en helig sammankomst. Då får ni inte utföra något fysiskt arbete. Under sju dagar ska ni hålla HERRENS högtid.

3 Mos. 23:34f. Joh. 7:2.

13. Ni ska offra ett brännoffer, ett eldoffer till en välbehaglig doft för HERREN, tretton ungtjurar, två baggar *och* fjorton årsgamla lamm. De ska vara felfria.

14. Och matoffret som hör till av fint mjöl blandat med olja, tre tiondelar till var och en av de tretton tjurarna och två tiondelar till varje bagge av de två baggarna,

15. och en tiondel till varje lamm av de fjorton lammen,

16. och en getabock *som* syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

17. På den andra dagen tolv ungtjurar, två baggar och fjorton årsgamla felfria lamm,

18. med dess matoffer och drickoffer, som hör till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

19. och en getabock *till* syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

20. På tredje dagen elva tjurar, två baggar och fjorton årsgamla felfria lamm,

21. med dess matoffer och drickoffer till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

22. och en getabock *till* syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

23. På den fjärde dagen tio tjurar, två baggar *och* fjorton årsgamla felfria lamm,

24. med dess matoffer och drickoffer till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

25. och en getabock *till* syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

26. På femte dagen nio tjurar, två baggar *och* fjorton årsgamla felfria lamm,

27. med dess matoffer och drickoffer

till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

28. och en getabock *till* syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

29. På sjätte dagen åtta tjurar, två baggar *och* fjorton årsgamla felfria lamm,

30. med dess matoffer och drickoffer till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

31. och en getabock till syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

32. På den sjunde dagen sju tjurar, två baggar *och* fjorton årsgamla felfria lamm,

33. med dess matoffer och drickoffer till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

34. och en getabock *till* syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

35. På åttonde dagen ska ni hålla en högtidssammankomst. Då får ni inte utföra något fysiskt arbete.

3 Mos. 23:36. Joh. 7:37.

36. Och ni ska offra ett brännoffer, ett eldsoffer, till en välbehaglig doft för HERREN, en tjur, en bagge och sju årsgamla felfria lamm,

37. med dess matoffer och drickoffer till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

38. och en getabock *till* syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

39. Detta *är vad* ni ska göra inför HERREN vid era högtider, förutom era löften och era frivilliga offer så som era brännoffer, era matoffer, era drickoffer eller era tackoffer*.

*KJV: fredsoffer.

40. Och Mose sa till Israels barn allt detta så som HERREN hade befallt Mose.

Kapitel 30

Lagar om löften.

Mose talade till stamledarna för Israels barn och sa: Detta *är* det som HERREN har befallt:

2. Om en man ger ett löfte till HERREN eller svär en ed så att han binder sig* med en förpliktelse, då ska han inte bryta sitt ord. Han ska göra i allt efter det som hans mun har talat**.

5 Mos. 23:21. Pred. 5:3.

*KXII och KJV: sin själ. **KXII och KJV: gått ut.

3. Om en kvinna i sin ungdom medan hon fortfarande *är* i sin fars hus, ger ett löfte till HERREN och binder sig med någon förpliktelse,

4. och hennes far hör hennes löfte och hennes förpliktelse hon har bundit sig vid, och hennes far inte säger något till henne, så ska alla hennes löften gälla och alla förpliktelser hon har bundit sig vid ska stå kvar.

5. Men om hennes far inte tillåter det samma dag han hör det, så ska inget av alla hennes löften eller hennes förpliktelser hon har bundit sig vid gälla, och HERREN ska förlåta henne, eftersom hennes far inte tillät henne det.

6. Och om hon var gift när hon gav sitt löfte eller om hon genom något obetänksamt ord från sina läppar, genom vilket hon har bundet sin själ,

7. och hennes man hör *det*, men inte säger något till henne om det samma dag då han hör *det*, så ska hennes löften gälla, och de förpliktelser hon har bundit sig vid ska stå kvar.

8. Men om hennes man inte tillåter *det* samma dag han hör *det*, så upphäver han det löfte hon gav, och de obetänksamma ord från hennes läppar som hon har bundit sig med, och HERREN ska förlåta henne.

9. Men alla löften från en änka eller en frånskild kvinna som hon har bundit sig vid ska stå kvar.

10. Om hon gav löftet i sin mans hus eller förpliktade sig med en ed,

11. och hennes man hör *det* men inte säger något till henne om det samma dag då han hör det *och* inte förbjuder henne, så ska alla hennes löften gälla, och alla de förpliktelser hon har bundit sig vid ska stå kvar.

12. Men om hennes man upphäver dem samma dag han hör *dem*, då ska allt som hennes läppar har talat vara utan gällande kraft, om det än gäller hennes löften eller förpliktelser. Hennes man har upphävt dem, och HERREN ska förlåta henne.

13. Varje löfte och varje bestämd förpliktelse för att ödmjuka* sig kan hennes man stadfästa eller upphäva.

*KJV: om att plåga sin själ.

14. Men om hennes man inte den dagen eller nästa dag säger något till henne om det, så stadfäster han alla hennes löften eller alla hennes förpliktelser som hon har åtagit sig, eftersom han inte sa något till henne på den dagen då han hörde *dem*.

15. Men om han upphäver dem efter att han har hört *dem*, då ska han bära på hennes missgärning.

16. Dessa *är* de stadgar som HERREN befallde Mose mellan en man och hans hustru, och mellan en far och hans dotter, medan hon *ännu är* ung i sin fars hus.

Kapitel 31

Kriget mot Midjan, fördelning av bytet.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Ta hämnd på midjaniterna för Israels barn. Sedan ska du samlas till ditt folk.

4 Mos. 25:17, 27:13.

3. Och Mose talade till folket och sa: Några av er ska beväpna sig till strid och låt dem gå mot midjaniterna för att ta HERRENS hämnd på Midjan.

4. Från var och en av Israels alla stammar ska ni sända ut 1000 i striden.

5. Och av Israels tusenden togs 1000 från *varje* stam, 12 000 beväpnade till strid.

6. Mose sände dem, 1000 av *varje* stam, ut i striden, dem och Pinehas, prästen Eleasars son, ut i striden, med de heliga redskapen och larmtrumpeterna i sin hand.

7. Och de stred mot midjaniterna, så som HERREN hade befallt Mose, och de dödade alla av manligt kön.

8. Förutom de andra som dräptes, dödade de också de midjanitiska kungarna Evi, Rekem, Sur, Hur och Reba, fem midjanitiska kungar. Bileam, Beors son, dödade de också med svärd.

Jos. 13:21f.

9. Och Israels barn tog midjaniternas kvinnor och deras barn till fånga, och de tog all deras boskap, alla deras hjordar och alla deras ägodelar som byte.

5 Mos. 20:14.

10. Alla deras städer där de bodde och alla deras borgar brände de upp i eld.

11. De tog med sig allt byte och allt rövat, *både* människor och boskap,

12. och de förde fångarna och det rövade och bytet till Mose och prästen Eleasar och till Israels barns menighet

i lägret på Moabs hedar, som *ligger* vid Jordan, *mitt emot* Jeriko.

13. Mose och prästen Eleasar och menighetens alla furstar gick för att möta dem utanför lägret.

14. Och Mose blev vred på härens befäl, och på befälen över tusen och befälen över hundra, som kom från kriget.

15. Mose sa till dem: Har ni låtit alla kvinnorna leva?

16. Se, det var ju de som på Bileams inrådan fick Israels barn att begå synd mot HERREN i saken med Peor, så att hemsökelsen kom över HERRENS menighet.

4 Mos. 25:1f. 2 Petr. 2:15.

Jud. 11. Upp. 2:2.

17. Döda därför nu alla barn av manligt kön och döda alla kvinnor som har känt någon man genom att ligga med honom.

Dom. 21:11.

18. Men alla flickor som inte har känt någon man genom att ligga med honom ska ni låta leva.

19. Och ni ska hålla er utanför lägret i sju dagar. Var och en som har dödat någon människa, och var och en som har rört vid någon som blev dödad, ska rena sig på den tredje dagen och på den sjunde dagen, det gäller *både* er och era fångar.

4 Mos. 19:11f.

20. Ni ska rena alla kläder, allt som är gjort av skinn, allt som är gjort av gethår och allt som är gjort av trä.

21. Och prästen Eleasar sa till de stridsmän som hade deltagit i kriget: Detta *är* den lagbestämmelse som HERREN har befallt Mose:

22. Bara guldet och silvret, kopparn, järnet, tennet och blyet,

23. allt som tål eld ska ni låta gå genom eld, så blir det rent. Men det ska också renas med reningsvatten.

Allt som inte tål eld ska ni låta gå genom vatten.

24. Och på den sjunde dagen ska ni tvätta era kläder, så blir ni rena. Därefter får ni komma in i lägret.

25. HERREN talade till Mose och sa:

26. Du och prästen Eleasar och de ledande fäderna i menigheten ska summera det tagna bytet, *både* av människor och djur.

27. Dela bytet i två delar mellan de som deltog i kriget, som drog ut i striden, och mellan hela menigheten.

28. Och av stridsmännen som drog ut i striden ska du ta upp en tribut åt HERREN: en själ av var femhundrade, *både* av människorna, av nötboskapen, av åsnorna och av fåren.

29. Ta *detta* av deras hälft och ge det åt prästen Eleasar, *som* ett upphöjelseoffer åt HERREN.

30. Och från Israels barns hälft ska du ta en av var femtionde av människorna, av nötboskapen, av åsnorna och av fåren, av all boskap, och ge detta åt leviterna, som har till uppgift att ansvara för HERRENS tabernakel.

31. Mose och prästen Eleasar gjorde som HERREN hade befallt Mose.

32. Och rovet, återstoden av det byte som stridsmännen hade tagit, var 675 000 får,

33. 72 000 nötboskap,

34. 61 000 åsnor,

35. 32 000 människor, alla kvinnor som inte hade känt någon man genom att ligga med honom.

36. Och hälften därav, den del, som tillföll dem som hade dragit ut i strid, var 337 500 får,

37. och HERRENS tribut av dem blev 675 får,

38. av nötboskap 36 000, därav 72 som tribut åt HERREN,

39. av åsnor 30 500, därav 61 som tribut åt HERREN,

40. av människor 16 000, därav 32 personer som tribut åt HERREN.

41. Och Mose överlämnade tributen, *som var* HERRENS upphöjelseoffer, till prästen Eleasar, så som HERREN hade befallt Mose.

42. Den hälften som tillföll Israels barn, den som Mose hade avskilt från de stridande männen,

43. den hälften, *som tillföll* menigheten, var 337 500 får,

44. av nötboskap 36 000,

45. av åsnor 30 500

46. och av människor 16 000.

47. Och från den hälft, som tillföll Israels barn, tog Mose ut var femtionde, *både* av människor och av djur, och gav dem åt leviterna, som hade till uppgift att ansvara för HERRENS tabernakel, så som HERREN hade befallt Mose.

48. Överbefälen som *var* över tusen i hären, befälen över tusen och befälen över hundra, kom fram till Mose,

49. och sa till Mose: Dina tjänare har räknat stridsmännen som *står* under vårt befäl, och inte en enda man saknas bland oss.

50. Därför har vi burit fram en offergåva åt HERREN av det som var och en har kommit över, av guldsmycken, armband, länkar, ringar, örhängen och halssmycken, för att bringa försoning för våra själar inför HERREN.

51. Mose och prästen Eleasar tog emot guldet av dem, alla guldsmedsarbetena.

52. Gåvan av allt guld som de frambar

till HERREN från befälen över tusen och befälen över hundra, var 16 750 siklar,

53. för stridsmännen hade tagit byte var och en för sig.

54. Och Mose och prästen Eleasar tog emot guldets av befälen över tusen och över hundra, och bar in det i uppenbarhetstältet *till* en åminnelse av Israels barn inför HERREN.

Kapitel 32

Ruben, Gad och halva Manasses stam får landet öster om Jordan.

Rubens barn och Gads barn hade stora och mycket talrika boskapsdjordar, och de såg Jaesers och Gileads land, och se, området var en plats för boskapsdjordar.

2. Och Gads och Rubens barn kom och talade till Mose och till prästen Eleasar och till menighetens furstar och sa:

3. Atarot, Dibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Eleale, Sebam, Nebo och Beon,

4. landet som HERREN har besegrat för Israels menighet, *är* ett land för boskap, och dina tjänare har boskap.
5. Och de sa: Om vi har funnit nåd inför dina ögon, låt detta land ges åt dina tjänare till egendom, *och* för oss inte över Jordan.

6. Mose sa till Gads barn och Rubens barn: Ska ni stanna här medan era bröder drar ut i krig?

7. Varför gör ni Israels barns hjärta modfällda, att gå över till det land som HERREN har gett åt dem?

8. Just så gjorde era fäder när jag

sände dem från Kadesh-Barnea för att bese landet.

9. För när de hade dragit upp till Druvdalen* och besett landet, gjorde de Israels barns hjärtan modfällda, så att de inte ville gå in i det land som HERREN har gett åt dem.

4 Mos. 13:24f. 5 Mos. 9:23. *KJV: Eskolsdalen.

10. Och HERRENS vrede upptändes den dagen och han svor och sa:

11. Sannerligen ingen av de män som drog ut ur Egypten, från tjugo års ålder och uppåt, ska få se det land som jag har lovat med ed till Abraham, Isak och Jakob. Eftersom de inte fullkomligt har följt mig,

4 Mos. 14:28f. 5 Mos. 1:35. Jos. 14:6.

12. med undantag av Kaleb, kenisiten Jefunnes son och Josua, Nuns son, för de har i allt följt HERREN.

13. Och HERRENS vrede upptändes mot Israel, och han lät dem irra omkring i öknen i fyrtio år, tills hela den generationen var borta som hade gjort det som var ont i HERRENS ögon.
14. Och se, ni har trätt upp i era fäders ställe, ättlingar av syndiga män, för att öka ännu mer HERRENS glödande vrede mot Israel.

15. För om ni vänder er bort från att följa honom, ska han ännu en gång lämna dem i öknen, och ni ska ödelägga hela detta folk.

16. Då trädde de fram till honom och sa: Vi vill bygga fållor här till våra djordar och städer åt våra barn.

17. Men själva vill vi bevärma oss, redo till att gå framför Israels barn, ända till dess att vi har fört dem till deras plats. Men våra barn ska bo i de befästa städerna, på grund av landets invånare.

18. Vi ska inte återvända till våra hus, förrän Israels barn har fått var och en sin arvedel,

19. för vi vill inte ärva med dem på andra sidan om Jordan och längre bort, eftersom vår arvedel har tillfallit oss här på östra sidan av Jordan.

20. Och Mose sa till dem: Om ni gör detta, om ni ska gå beväpnade till krig inför HERREN,

Jos. 1:12f.

21. och att alla era beväpnade går över Jordan inför HERREN, ända till dess han har fördrivit sina fiender inför sig,

22. och landet har blivit underlagt inför HERREN, sedan därefter kan ni vända tillbaka och vara utan skuld inför HERREN och inför Israel. Och detta land ska vara er egendom inför HERREN.

23. Men om ni inte gör så, se, då har ni syndat mot HERREN, och ni ska veta att er synd ska drabba er.

24. Bygg städer åt era barn och fållor åt era får* och gör det som ni har sagt.

*KXII: boskap.

25. Och Gads barn och Rubens barn talade till Mose och sa: Dina tjänare ska göra så som min herre befäller.

26. Våra barn, våra hustrur, vår boskap och alla våra djur ska bli kvar här i Gileads städer.

27. Men dina tjänare, alla män beväpnade för krig inför HERREN, ska dra över till strid, så som min herre har sagt.

28. Och Mose gav befallning angående dem åt prästen Eleasar och åt Josua, Nuns son, och åt de ledande fäderna av Israels barns stammar.

29. Och Mose sa till dem: Om Gads barn och Rubens barn ska gå över Jordan tillsammans med er, alla

beväpnade till strid inför HERREN, och landet blir underlagt inför er, då ska ni ge dem Gileads land som egendom.

30. Men om de inte går beväpnade över tillsammans med er så ska de få sina egendomar bland er i Kanaans land.

31. Och Gads barn och Rubens barn svarade och sa: Vad HERREN har sagt till dina tjänare, det vill vi göra.

32. Vi ska gå över beväpnade inför HERREN till Kanaans land, så att egendomen av vår arvedel på denna sidan Jordan *ska bli* vår.

33. Och Mose gav till dem – till Gads barn och till Rubens barn och till hälften av Manasse, Josefs sons, stam - amoreernas kung Sihons rike och Basans kung Ogs rike, landet med dess städer inom dess gränser, och städerna runt omkring i landet.

5 Mos. 3:12f. Jos. 13:8, 22:1f.

34. Och Gads barn byggde Dibon, Atarot, Aroer,

35. Atrot, Sofan, Jaeser, Jogbeha,

36. Bet-Nimra och Bet-Haran, befästa städer och fållor för fåren.

37. Och Rubens barn byggde Hesbon, Eleale Kirjatajim,

38. Nebo och Baal-Meon, vilkas namn har ändrats, och Sibma. Och de gav namn åt städerna, som de byggde.

39. Makirs, Manasses sons, barn drog till Gilead och intog det och fördrev amoreerna som *bodde* där.

1 Mos. 50:23.

40. Och Mose gav Gilead åt Makir, Manasses son, och han bosatte sig där.

41. Jair, Manasses son, drog iväg och intog deras byar och kallade dem Jairs byar.

5 Mos. 3:14. Dom. 10:4.

42. Noba drog iväg och intog Kenat med dess kringliggande byar och kallade det Noba efter sitt eget namn.

Kapitel 33

Israeliternas lägerplatser under ökenvandringen.

Detta är de sträckor som Israels barns gick när de drog ut ur Egyptens land med sina härskaror, under Moses och Arons ledning.

2. Mose skrev ner de platser som de på sina vandringar bröt upp från genom HERRENS befallning. Detta är deras vandringar, efter de platser som de bröt upp från:

3. De bröt upp från Raamses i första månaden, på femtonde dagen i första månaden. Dagen efter Påsken drog Israels barn ut med upplyft hand inför alla Egyptiers ögon, 2 Mos. 12:37.

4. medan egyptierna begravde alla *sina* förstfödda, som HERREN hade dräpt bland dem, när HERREN höll dom över deras gudar. 2 Mos. 12:12.

5. Israels barn bröt upp från Raamses, och slog läger i Suckot. 2 Mos. 12:37.

6. De bröt upp från Suckot och slog läger i Etam, som *ligger* vid randen av öknen. 2 Mos.13:20.

7. De bröt upp från Etam och vände tillbaka till Pi-Hahiroth, som ligger mitt emot Baal-Sefon, och slog läger framför Migdol. 2 Mos. 14:2.

8. De bröt upp från Hahiroth och gick mitt igenom havet ut i öknen. De gick tre dagsresor genom Etams öken och slog läger i Mara. 2 Mos. 14:22, 15:23.

9. De bröt upp från Mara och kom till Elim. I Elim *fanns* tolv vattenkällor

och sjuttio palmer, och de slog läger där. 2 Mos. 15:27.

10. De bröt upp från Elim och slog läger vid Röda havet.

11. De bröt upp från Röda havet och slog läger i öknen Sin. 2 Mos. 16:1.

12. De bröt upp från öknen Sin och slog läger i Dofka.

13. De bröt upp från Dofka och slog läger i Alus.

14. De bröt upp från Alus och slog läger i Refidim, men där fanns det inte något vatten att dricka för folket. 2 Mos. 17:1.

15. De bröt upp från Refidim och slog läger i Sinaiöknen. 2 Mos. 19:1.

16. De bröt upp från Sinaiöknen och slog läger i Kibrot-Hattaava. 4 Mos. 11:34f.

17. De bröt upp från Kibrot-Hattaava och slog läger i Haserot.

18. De bröt upp från Haserot och slog läger i Ritma.

19. De bröt upp från Ritma och slog läger i Rimmon-Peres.

20. De bröt upp från Rimmon-Peres och slog läger i Libna.

21. De bröt upp från Libna och slog läger i Rissa.

22. De bröt upp från Rissa och slog läger i Kehelata.

23. De bröt upp från Kehelata och slog läger vid berget Sefer.

24. De bröt upp från berget Sefer och slog läger i Harada.

25. De bröt upp från Harada och slog läger i Makhelot.

26. De bröt upp från Makhelot och slog läger i Tahat.

27. De bröt upp från Tahat och slog läger i Tera.

28. De bröt upp från Tera och slog läger i Mitka.

29. De bröt upp från Mitka och slog läger i Hasmona.

30. De bröt upp från Hasmona och slog läger i Moserot.

31. De bröt upp från Moserot och slog läger i Bene-Jaakan. 5 Mos. 10:6f.

32. De bröt upp från Bene-Jaakan och slog läger i Hor-Haggidgad.

33. De bröt upp från Hor-Haggidgad och slog läger i Jotbata.

34. Och de bröt upp från Jotbata och slog läger i Abrona.

35. De bröt upp från Abrona och slog läger i Esjon-Geber.

36. De bröt upp från Esjon-Geber och slog läger i öknen Sin, det är Kadesh. 4 Mos. 20:1.

37. De bröt upp från Kadesh och slog läger vid berget Hor, vid gränsen till Edoms land. 4 Mos. 20:22.

38. På HERRENS befallning steg prästen Aron upp på berget Hor och dog där i det fjortionde året efter Israels barn uttåg ur Egyptens land, på den första *dagen* i den femte månaden. 4 Mos. 20:25f. 5 Mos. 32:50.

39. Aron var 123 år gammal när han dog på berget Hor.

40. Kungen i Arad, kananeen, som bodde i Negev* i Kanaans land, fick höra att Israels barn var på väg. 4 Mos. 21:1. *KXII och KJV: söderut.

41. De bröt upp från berget Hor och slog läger i Salmona.

42. De bröt upp från Salmona och slog läger i Punon.

43. De bröt upp från Punon och slog läger i Obot.

44. De bröt upp från Obot och slog läger i Ije-Haabarim vid Moabs gräns. 4 Mos. 21:11.

45. De bröt upp från Ijim och slog läger i Dibon-Gad.

46. De bröt upp från Dibon-Gad och slog läger i Almon-Diblatajma.

47. De bröt upp från Almon-Diblatajma och slog läger vid Abarimbergen, framför Nebo.

48. De bröt upp från Abarimbergen och slog läger på Moabs hedar vid Jordan *mitt emot* Jeriko. 4 Mos. 22:1.

49. De slog läger vid Jordan, från Bet-Hajesimot *ända* till Abel-Hassitim på Moabs hedar.

50. HERREN talade till Mose på Moabs hedar vid Jordan *mitt emot* Jeriko och sa:

51. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni har gått över Jordan in i Kanaans land,

52. ska ni driva bort landets alla invånare för er och förstöra alla deras bilder, och förstöra deras gjutna avgudabilder och helt och hållet riva ner alla deras offerhöjder*.

2 Mos. 23:24f. 5 Mos. 7:2-5, Jos. 11:12f.
*KJV: höga platser. KXII: höjder.

53. Ni ska erövra landet och bosätta er där, för jag har gett landet åt er till besittning.

54. Ni ska fördela landet genom lottkastning efter era släkter. Till de som är många ska ni ge en större arvedel och till de som är få ska ni ge en mindre arvedel. Var och en ska få *sin del* där lotten faller ut. Ni ska ärva efter era fädernestammar. 4 Mos. 26:55f. Jos. 14:1.

55. Men om ni inte driver bort landets invånare för er, så ska det ske att de som ni har lämnat kvar av dem, *ska bli* till törnen i era ögon och till taggar i era sidor och de ska plåga er i det land, där ni bor. Jos. 23:13. Dom. 2:3.

56. Och då ska det ske, *att* jag ska

göra med er så som jag tänkte göra med dem.

Kapitel 34

Kanaans gränser. Skiftesmän utses.

HERREN talade till Mose och sa:
2. Befall Israels barn och säg till dem: När ni kommer till Kanaans land, *är* detta det land som ska tillfalla er som arvedel: Kanaans land efter sina gränser.

2 Mos. 23:31.

5 Mos. 11:24.

3. Den södra delen ska sträcka sig från öknen Sin, längs med Edoms gräns, och er södra gräns ska sträcka sig till änden av Salthavet* i öster.

Jos. 15:1f. *Döda havet.

4. Sedan ska er gräns böja av söder om Akrabbimshöjden och gå vidare till Sin och fortsätta söder om Kadesh-Barnea och vidare till Hasar-Addar fram till Asmon.

5. Från Asmon ska gränsen böja av mot Egyptens bäck* och löpa ut vid havet.

*en bäck sydväst om filisteernas land som var gränsen mot Egypten.

6. Er västra gräns ska vara det stora havet*. Detta ska vara er gräns i väster.

*Medelhavet.

7. Detta ska vara er norra gräns: Från det stora havet ska ni dra den fram till berget Hor.

8. Från berget Hor ska ni dra den fram till där Hamat börjar, och sedan ska gränsen gå ut till Sedad,

9. och gränsen ska fortsätta till Sifron och sluta vid Hasar-Enan. Detta ska vara er gräns i norr.

10. Gränsen i öster ska ni dra från Hasar-Enan fram till Sefam.

11. Från Sefam ska gränsen gå ner

till Ribla, öster om Ajin, vidare ska gränsen gå neråt och nå fram till östra sidan av Kinneretsjön*. *Gennesarets sjö.

12. Sedan ska gränsen gå ner till Jordan och sluta vid Salthavet. Detta ska vara ert land med dess gränser runt omkring.

13. Och Mose befallde Israels barn och sa: Detta *är* det land som ni ska ärva genom lottkastning, som HERREN har befallt att det ska ges åt de nio stammarna och den halva stammen.

14. För Rubens barns stam, efter deras fädernehus, och Gads barns stam, efter deras fädernehus, och den ena hälften av Manasses stam har *redan* fått sin arvedel.

4 Mos. 32:33.

15. Dessa två stammar och denna halva stam har fått sin arvedel på denna sidan av Jordan, *mitt emot* Jeriko, österut mot solens uppgång.

16. Och HERREN talade till Mose och sa:

17. Detta *är* namnen på de män som ska fördela landet mellan er: prästen Eleasar och Josua, Nuns son. Jos. 14:1.

18. Ni ska ta en furste ur varje stam till att fördela landet i arvedelar.

19. Detta *är* männens namn: Av Judas stam Kaleb, Jefunnes son,

20. av Simeons barns stam Samuel, Ammihuds son,

21. av Benjamins stam Elidad, Kislons son,

22. av Dans barns stam, fursten Bucki, Joglis son,

23. av Josefs barn: av Manasses barns stam, fursten Hanniel, Efods son,

24. av Efraims barns stam, fursten Kemuel, Siftans son,

25. av Sebulons barns stam, fursten Elisafan, Parnaks son,
 26. av Isaskars barns stam, fursten Paltiel, Assans son,
 27. av Asers barns stam, fursten Ahihud, Selomis son,
 28. av Naftalis barns stam, fursten Pedael, Ammihuds son,
 29. Dessa är de som HERREN befallde skulle fördela arvet åt Israels barn i Kanaans land.

Kapitel 35

Leviternas städer och fristäder.

HERREN talade till Mose på Moabs hedar vid Jordan *mitt emot* Jeriko och sa:

2. Befall Israels barn, att av den egendom som de har fått som arv ska de ge städer åt leviterna att bo i. Ni ska *också* ge åt leviterna betesmarker runt omkring städerna. Jos. 21:2.

3. Städerna ska vara åt dem för att bo i, och betesmarkerna ska vara för deras boskap och deras hjordar* och för alla deras djur. *KJV och KXII: gods.

4. Och städernas betesmarker, som ni ska ge åt leviterna, *ska sträcka sig* 1 000 alnar från stadsmuren utåt runt om.

5. Och ni ska mäta utanför staden, på östra sidan 2 000 alnar lång, och på södra sidan 2 000 alnar lång, och på den västra sidan 2 000 alnar lång, och på den norra sidan 2 000 alnar lång, med staden i mitten. Den ska vara betesmark till deras städer.

6. Av de städer, som ni ska ge åt leviterna, *ska sex vara* fristäder*, som ni ska ge dem, för att dråparen ska

kunna fly dit, och förutom dessa ska ni ge dem fyrtyotvå städer,

2 Mos. 21:13. 5 Mos. 4:41f. Jos. 20:2f, 21:3.
 *tillflyktsstad.

7. *så* att alla städer som ni ger till leviterna *ska bli* 48 städer med tillhörande betesmarker.

8. Av städerna som ni *ska ge från* Israels barns egendom, ska ni ta många från *dem som har* många, och få från *dem som har* få. Var och en ska ge av sina städer till leviterna i förhållande till sin arvedel, som han har ärvt.

9. HERREN talade till Mose och sa:

10. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni har gått över Jordan in i Kanaans land,

11. ska ni välja ut åt er några städer som ska vara fristäder för er, dit en dråpare ska kunna fly som oavsiktligt har dödat någon. 5 Mos. 19:1f.

12. Dessa ska vara era fristäder undan blodshämmaren, så att dråparen inte dör innan han ställs inför menighetens domstol.

13. Av de städer som ni ska ge, ska sex städer vara fristäder åt er.

14. Tre av dessa städer ska ni avskilja på denna sidan om Jordan och tre städer ska ni avskilja i Kanaans land, *som* ska vara fristäder.

15. Dessa sex städer ska vara en tillflyktsort, *både* för Israels barn, för främlingen* och för de tillfälligt bosatta bland dem, så att var och en som oavsiktligt har dödat någon ska kunna fly dit. *invandrare, gäst.

16. Om någon slår en annan med ett föremål av järn så att han dör, *är* han en mördare. Mördaren ska döden dö*. 2 Mos. 21:12. *KJV: sannertligen dödas.

17. Om någon slår en annan med en sten i sin hand som kan döda, och

den andra dör, så är han en mördare. Mördaren ska döden dö*.

*KJV: sannerligen dödas.

18. Eller om någon slår en annan med ett handvapen av trä som kan döda, och den andra dör, så är han en mördare. Mördaren ska döden dö.

19. Blodshämnnaren ska själv döda mördaren. När han stöter på honom ska han döda honom.

20. Om någon av hat knuffar omkull en annan, eller han ligger på lur och kastar något på honom så att han dör, 21. eller av fiendskap slår honom med sin hand, så att han dör, då ska han som slog honom döden dö, för han är en mördare. Blodshämnnaren ska döda mördaren när han stöter på honom.

22. Men om någon plötsligt råkar knuffa omkull en annan utan att det finns någon fiendskap, eller kastar på den andra någonting utan att ligga på lur,

2 Mos. 21:13.

23. eller med någon sten som kan döda kastar den på honom utan att han ser den andra så att han dör, men utan att han var hans fiende och inte heller sökte att skada honom,

24. då ska menigheten döma mellan den som slog och blodshämnnaren efter dessa domar.

25. Menigheten ska rädda dråparen ut ur blodshämnnarens hand, och menigheten ska låta honom vända tillbaka till sin fristad, dit han hade flytt, och där ska han stanna tills översteprästen som har blivit smord med den heliga oljan, är död.

26. Men om dråparen någon gång skulle komma utanför gränsen till sin fristad, dit han hade flytt,

27. och blodshämnnaren finner honom

utanför gränserna till hans fristad och blodshämnnaren dräper dråparen, då har han ingen blodsskuld.

28. För han skulle ha stannat i sin fristad tills översteprästen dör. Men efter översteprästens död, kan dråparen vända tillbaka till landet där han har sin egendom.

29. Detta ska vara en rättsstadga för er genom alla släktled, var ni än bor: 30. Vem som än dräper en annan människa, så ska mördaren dödas genom vittnens uppgifter. Men ett vittne räcker inte som vittnesmål för att döma någon till döden.

5 Mos. 17:6, 19:15. Matt. 18:16.

Joh. 8:17. 2 Kor. 13:1. Hebr. 10:28.

31. Ni får inte ta lösen för en mördares liv, som är skyldig till döden, utan han ska döden dö.

32. Ni ska inte ta lösen för den som har flytt till sin fristad, så att han kan vända tillbaka och bo i landet innan prästen har dött.

33. Ni ska inte vanhelga landet där ni bor, för blodet vanhelgar landet, och landet kan inte få försoning för blodet som har blivit utgjutet där, utom genom blodet från den som har utgjutit det.

1 Mos. 9:6.

34. Därför ska ni inte orena landet där ni ska bo, där jag bor, för jag, HERREN, bor mitt ibland Israels barn.

2 Mos. 29:45. 3 Mos. 18:24f.

Kapitel 36

Gifta kvinnors arvsrätt.

Huvudmännen för fäderna i Gileads barns släkt, som var son till Makir, son till Manasse av Josefs söners släkter, trädde fram och

talade inför Mose och inför de furstar, som var huvudmän för fäderna bland Israels barn.

2. De sa: HERREN har befallt min herre att ge landet som arvedel genom lottkastning åt Israels barn, och min herre har fått befallning av HERREN att ge vår broder Selofhads arvedel åt hans döttrar.

4 Mos. 26:55, 27:1f. Jos. 17:3f.

3. Men om de gifter sig med någon av sönerna från de *andra* stammarna bland Israels barn, så kommer deras arvedel att tas bort från våra fäders arvedel och läggas till den stammens arvedel där de kommer att tillhöra. Så blir den delen av vår arvedel fråntagen oss.

4. När sedan jubelåret kommer för Israels barn, då blir deras arvedel lagd till den stammens arvedel som de kommer att tillhöra. Så kommer deras arvedel att tas bort från vår fädernestams arvedel. 3 Mos. 25:10f.

5. Då befallde Mose Israels barn efter HERRENS ord och sa: Josefs barns stam har talat rätt.

6. Detta är vad HERREN befäller om Selofhads döttrar, och sa: De kan gifta sig med vem de vill, bara de gifter

sig inom släkten som hör till deras fädernestam,

7. för att Israels barns arvedel inte ska flyttas från en stam till en annan stam, för alla av Israels barn ska hålla sig fast till sin fädernestams arvedel.

8. Varje dotter som äger en arvedel i någon av Israels barns stammar ska gifta sig med någon som tillhör en släkt inom hennes fädernestam, så att var och en av Israels barn får behålla* sina fäders arvedel. *KJV: glädja sig över.

9. För ingen arvedel får flyttas från *en* stam till en annan stam, utan var och en av Israels barns stammar ska hålla sig fast till sin egen arvedel.

10. Så som HERREN hade befallt Mose, så gjorde Selofhads döttrar,

11. för Selofhads döttrar Mahela, Tirsa, Hogla, Milka och Noa, gifte sig med sina farbröders söner.

12. De blev gifta inom Manasses, Josefs sons, släkter, och deras arvedel blev kvar inom deras fädernesläkts stam.

13. Detta är de bud och stadgar, som HERREN befallde Israels barn genom Mose hand på Moabs hedar, vid Jordan *mitt emot* Jeriko.